ABONNEMENTS

Indochine		Union postale	
Un an.....	8 $ 00	Un an.....	10 $ 00
Six mois...	5 00	Six mois..	6 00

Annonces Légales
0 $ 50 la ligne de 6 points sur justification de 2 colonnes quelle que soit la page

Annonces Commerciales
Un traité à forfait

Đông-Pháp Thời-Báo

NĂM THỨ BA SỐ 338
Ngày thứ sáu
18 Septembre 1952

Tổng-lý : NGUYỄN-KIM-ĐÍNH
Chủ-bút : NAM-KIỀU

Le Courrier Indochinois
東 法 時 報

MỘT TUẦN XUẤT-BẢN 3 LẦN, NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

BÁO QUÁN
71, đường Mac-Mahon, 71
SAIGON

Dây thép nói (Téléphone)
Số 324

GIÁ BÁN

Đông-Pháp		Ngoại-Quốc	
Một năm...	6 $ 00	Một năm...	10 $ 00
Nửa năm...	3 00	Nửa năm...	6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thư để gởi
M. NGUYỄN-KIM-ĐÍNH

Báo-báo về việc buôn bán hay là việc gì liên thương nghị trước

TA CÓ NÊN TẨY-CHAY BOMBAY KHÔNG?

II

Như bài trước đã nói ta không những nên tẩy-chay Bombay, mà lại nên tẩy-chay cả chà cả khách, để giựt lại mối lợi-quyền của ta, song cái hành động tẩy-chay phải cho châu-đáo, công cuộc tẩy-chay phải tính lâu-dài, nhổ có phải nhổ cả rễ, thì mới khỏi mọc mầm về sau, chớ chẳng phải như ai nóng nảy bàng-hoàn, thấy nói tẩy-chay cũng rằng tẩy-chay, mà rút lại chẳng nhằm đâu cả, những người ấy cái nhiệt-huyết đối với nước-nhà với nòi-giống thì thiệt đáng khen, song tiếc rằng hành sự thì chưa được châu mật, chỉ biết ngọn mà chưa biết gốc, chỉ biết gần mà không biết xa, những đều thiết yếu như lập công-xưởng khai thương-cuộc để tranh thương với người, nghĩa là tẩy-chay một cách hòa bình thì không thấy để ý đến chỉ biết lớn tiếng hô-hào mà vẫn không ảnh-hưởng gì, tẩy-chay người mà đồ vẫn mua, tẩy-chay của người mà của mình vẫn chưa có, vả lại người mình không có được cái tánh «ninh nại» như người các nước vì như người chà-và, một tấm vải bố che mình cũng được, một đôi guốc gỗ đi cũng đường cũng được, một người đề xướng thì cả ức, triệu nghe theo của người tốt đẹp mặc kệ người, của ta xấu-xa ta chuộng của ta, như vậy thì mới nói chuyện tẩy-chay được, chớ như người mình thì có được cái đặc-tánh ấy đâu, người mình cũng có đặc tánh, song là cái đặc-tánh «ham mới chuộng lạ», áo-quần sao cho đổi mốt (mode) luôn luôn, đồ ngoại-hóa nào cũng hoan-nghinh, chẳng hoan-nghinh Bombay thì hoan-nghinh khách-trú, chẳng hoan-nghinh khách-trú thì hoan-nghinh Nhựt-bổn, chớ còn như đồ của mình thì chê là xấu-xa, chê là thô-kịch, chê là nhà-quê! Ấy cái tánh riêng của mình đã như thế, vậy mà muốn tẩy-chay người, lại tự mình không có một món gì để thay cho ngoại hóa, phỏng có tẩy-chay nổi chăng? Ngày nay vì một sự tức giận, như câu chuyện «cây dù gây» đó, nếu quả-nhiên có thiệt, thì cũng là một sự giận chung, vì một sự giận chung ta tẩy-chay là phải, song tẩy-chay mà «người ghét của yêu» thì phỏng có đáng gọi là tẩy-chay không? Huống chi đồng tiền Nam-Việt không nhét vào túi mấy anh Bombay, thì lại nhét vào túi mấy anh Chà-và, mấy anh Khách trú, rồi nay mai đây phòng thương-mãi ký định thương ước với Nhựt-bổn xong, hàng Nhựt-bổn sẽ như nước lụt tràn vào xứ ta, bấy giờ ta lại đưa nhau đem tiền nhét vào túi anh nhựt, vậy thì tẩy-chay có bổ-ích gì chăng? Hay chỉ làm trò cười cho người ngoại-quốc?!

Có nhiều người phàn-nàn rằng: gần đây mấy ông bình-bút trên báo-chương, có nhiệt-tâm với quốc-dân, nhơn «cây dù gây» nầy mà đề-xướng lên tẩy-chay Bombay, ai thấy thế chả vỗ mừng mà rằng: cái giống Việt-Nam cũng là một giống biết công-phần, biết đồng-tâm, biết đề-chế ngoại-hoá, ngày nay vì một cây dù gây mà gây nên cuộc tẩy-chay, ngày mai vì cuộc tẩy-chay mà biết tranh-thương cùng người ngoại-quốc, ngàn thu dễ kiếm, một hội khó cầu, còn gì đáng hô-hào cổ-động bằng! Còn gì đáng hoan-nghinh cổ-vỏ bằng! Vậy thì cái ngày cây dù gây đó biết đâu không phải là cái ngày chúng ta kỷ-niệm về cuộc thương-chiến bắt đầu, thiệt là một sự hạnh-phước chung cho cả quốc-dân. — Song cái mừng đó là mừng hụt, cuộc tẩy-chay đó rồi cũng chẳng qua như một giấc mộng, đọc lại các bài-vở của phần nhiều ông, nào là nhân-quần xã-hội, nào là thương-chiến đoàn-thể, nào là công-phần, nào lá nghĩa-cử, cái dân-khí của xứ mình hình như đá bồng-bồng bột-bột mà dâng cao lên đến tít mù xanh! Nhưng có biết đâu là ĐẦU VOI ĐUÔI CHUỘT, những câu đó chẳng qua hô-hào ngoài lỗ miệng cho mạnh-mẽ đấy thôi, kết-cục chỉ làm lời rao cho mấy tiệm, dầu là tiệm Annam song cũng bán hàng Bombay, vậy thì có đáng gọi là tẩy-chay Bombay không? Nghe nói có một hai ông nhân cuộc hô-hào tẩy-chay nầy mà viết bài cổ động cho mấy tiệm kia để xin tiền, làm mất cả khí-tiết nhà báo, danh-dự nhà báo, vậy chẳng hay các ông vì công-phần hay vì tư-lợi đó? Xá-hội mình ngày nay, biết bao nhiêu công-việc, bề ngoài thì thiệt là chánh-đại quang-minh, mà bề trong thì cực là xấu-xa nhơ-nhớp, cái xã-hội dở-dang dang-dở nầy, những điều trông thấy đã đau-đớn lòng!

Cũng có người nói ta dùng hàng Bombay, song ta không mua của Bombay, mà cứ lại tiệm Annam mà mua vậy thì mối lợi-quyền cũng về nơi tay ta, câu đó chưa ắc, bởi vì hàng Bombay còn tiêu thụ, thì tụi Bombay vẫn giữ chặt lợi-quyền, vì tụi họ có giao kèo với hãng tây, không sao ta sỉ hàng ngay ở hãng đặng, dường ấy cuộc tẩy-chay có lợi cho người mua hay làm hại cho người mua xin đồng-bào xét cuộc tẩy-chay năm xưa thì thấy rõ sự lợi hại.

Tổng-kết bài nầy là xin đem lời chân-thành mà hiến đồng-bào rằng: muốn tẩy-chay ta phải tính kế mà tẩy-chay một cách lâu-dài, một cách vững-vàng, nghĩa là phải chấn-hưng công-nghệ, đem nội-hoá giành lấy ngoại-hoá, nhiên-hậu hãy nói đến việc tẩy-chay mới có công-hiệu, mà người ngoại-quốc mới khiếp vía, chớ còn chỉ biết hô-hào cho lắm, cổ-động cho nhiều, khác nào người đau bịnh nặng mà không biết lo bồi-bổ lục-phủ ngũ-tạng ở trong, chỉ biết đắm-bóp ngoài da-thịt, thì phỏng có bổ-ích gì?

N. K.

VĂN UYỂN

VỊNH CUNG OÁN

Điệp lự thi (thơ trùng chữ)

Thân nầy mà đến nỗi nầy ư?
Thôi thế thì thôi thế cũng là!
Nào biết nợ duyên duyên nợ nhỉ,
Buồn trông ngày tháng tháng ngày qua.
Bao phen nhìn bóng bao phen tủi,
Một chuyến thương-tâm một chuyến già.
Chẳng nói cũng đành thôi chẳng nói,
Trơ xa xa lắm mấy từng xa!

N. T. N.

KHUYÊN BẠN VỢ CHẾT CON CHẾT

Sanh nhi tử lý sở đương nhiên! (1)
Tương tiếc rồi thôi, lọ phải phiền,
Chồng gặp vợ trong cơn bạch mộng,
Con nương mẹ dưới chốn huỳnh tuyền.
Khuyên ai gây dựng nền tiền cổ,
Để kẻ vui cười giấc vạn niên,
Dây đứt ôm cầm chi đó mãi,
Sao chưa chắp mối nối cho liền?

N. P.

HỒNG LÂU TỰ-THÂN

Thân-thế như con cũng đủ vành;
Đoạn trường lắm lúc nghĩ buồn tanh!
Cung đàn thêm thắt dây tơ-cổ,
Tiếng trống như chia mối thất tình.
Cười nói mấy phen chưa biết bụng;
Tình say nhiều chuyện khó mần thinh.
Bức tranh thủy mặc ngàn tay thợ,
Tô-điểm chưa xong một tấm hình.

ĐI BIỂN SAY SÓNG

Ngồi trên mặt nước, nước lênh đênh,
Cố gượng mà coi trái đất quay.
Con sóng bạc đầu dùa cơn cợt,
Chiếc thuyền dài mũi chạy loay-hoay.
Nhớ câu tang-hải lòng ngao-ngán;
Trông thấy ba đào dạ tỉnh say.
Không lẽ chí trai mà hợp lượng,
Bể đông ráng tát một phen nầy!

CẨM-SƠN

(1) Bạn của ký-giả là nho giả, nên câu nầy dùng toàn chữ nho, có ý ngôn chữ với bạn!

Có phước nào cho bằng phước nầy!

Chiều chúa nhựt, 29 Septembre 1925, tại sân *Etoile de Gia-định* sẽ có lập ra hai cuộc đấu cầu dặng góp tiền gởi lên Biên-hòa cứu giúp đồng bào ta bị lụt, vậy cũng nên nhơn việc nhà đến xem chơi, trước mua vui, sau làm nghĩa.

Từ 4 giờ tới 5 giờ *Télépost-sport* sẽ đấu cầu cùng *Tân-định sport*.

Từ 5 giờ tới 6 giờ: *Govap-sport* sẽ đấu cầu cùng *Paul Bert sport*.

Giám cuộc: M. Thi (Paul)

Tribune:	0$30
Banc:	0$20
Pelouse:	0$10

Mấy ông có *carte permanente* cũng phải trả tiền vô cửa, vì cuộc nầy là một cuộc làm nghĩa vậy.

XIN HỎI

Trước kia bổn báo có mở ra mục phê-bình báo giới, mục-đích là muốn chấn chỉnh quốc-văn và báo-giới, hiện được dư luận của lục-châu chư-độc-giả rất xưng-dương và biểu đồng-tình, song cũng có một số ít người, không xét kỹ tới cái tấm lòng của bổn báo, thì cho là bổn báo mở ra mục ấy gieo dc cảm với bạn đồng-nghiệp, và phê-bình-giả là kiêu-căng xất-xược, những lời trách oan ấy bổn báo vẫn vui lòng mà thâu-nhận. Vậy muốn cho bạn đồng-nghiệp lượng tình và thể ý chư độc giả; từ nay bổn-báo xin đổi mục phê-bình ra: Xin hỏi, — để tỏ ra rằng bổn báo không dám làm thầy ai, mà chỉ là một người yêu quốc-văn mến đọc báo, trong khi đọc báo có chỗ nào chưa rõ nghĩa thì Xin hỏi *? mà thôi! Nếu chỗ nào bổn-báo* Xin hỏi *đây, chư đồng-nghiệp có lòng chiếu-cố mà chỉ dẫn cho thì bổn-báo rất lấy làm cảm động biết ơn, vì nhờ đó mà được thêm một bài học về quốc-văn, chớ chẳng dám dc-cảm cho thương tình đồng-nghiệp.*

Mong lắm

Đ. P. T. B.

—Công-Luận-báo số 172 ra ngày 24 Août 1925, bài «một lời vàng đá» có câu rằng: «biển sâu có ngọc; rừng rậm có cây».

Xin hỏi? Biển sâu cũng thường khi không có ngọc; còn rừng rậm có khi nào không có cây không?

— Trong bài ấy lại có câu: «uống nước ngọt ở Thái-bình-dương là lời».

Xin hỏi? Nước Thái-bình dương có ngọt không?

—Lục-Tỉnh-tân-văn số 1998 ra ngày 9 Avril 1925, bài «một điều đáng mừng cho người mình» dưới thấy ký tên là T. B. — Cũng số báo ấy bài «cái nạn đói ở Trung kỳ» dưới thấy ký tên là T.—T. B. nầy có phải là báo Trung-Bắc, còn T. nầy có phải là ông Trạc ở Trung-Bắc tân-văn không?

— Lục-Tỉnh-tân-văn số 2083 ra ngày 24 Juillet 1925, bài xã-thuyết «quốc-trái» có câu: «từ buổi tàng trận giặc Âu-châu đến những năm sau đây, tiếng quốc-trái nghe mòn-mỏi lần-lần».

Xin hỏi? Tiếng là một vật vô-hình, sao lại mòn-mỏi?

—Lục-Tỉnh-tân-văn số 2082 ra ngày 23 Juillet 1925, bài «đêm rốt của người tội tử-hình» có một đoạn rằng: «ấy vậy bậc trượng-phu quân-tử lúc thất thời, hay là chưa gặp thời, có đầu tàng-bạo bất-nhân nào mà không dám làm» cũng là «chớ hễ khi hữu gia hữu thất, an phận an lòng rồi, thì người quân-tử cũng biết cải-tà qui-chánh vậy chớ phải không sao.»

Xin hỏi? Tác-giả nói đây không biết nói hạng quân-tử nào? Ông Khổng-Tử có nói: «người quân-tử vẫn có lúc cùn, song cùn mà vẫn giữ như thường; chớ kẻ tiểu-nhân gặp cùn thì làm bậy ngay». Ay cái tư-cách của người quân-tử như thế, tiết-tháo của người quân-tử như thế, so với hạng quân-tử mà tác-giả vừa tả ra đây thì khác nhau nhiều, hay là tác-giả có ý tả về hạng «lương thượng quân-tử» chăng? Và chăng người quân-tử thì lúc nào cũng chánh chứ có khi nào tà mà phải cải-tà qui chánh?

—Lục-Tỉnh-tân-văn số 2091 ra ngày 3 Août 1925, bài «không cứ kiếm được tiền mới là đàn bà đảm» dưới thấy ký tên là H. T. B

Xin hỏi? Ông H. T. B nầy ở Lục Tỉnh tân-văn hay ở Trung Bắc tân-văn?

—Lục Tỉnh-tân-văn số 2092 ra ngày Août 1925, bài «Làm quan cần phải chánh tâm» có câu rằng: «muốn cho được tròn hai tánh là: vinh diệu tánh và thinh danh tánh».

Xin hỏi? Tánh thế nào là vinh diệu tánh? Tánh thế nào là thinh danh tánh?

—Lục-Tỉnh-tân-văn số 2106 ra ngày 21 Août 1925, bài «người mình ít có tánh mạo hiểm», dưới thấy ký tên là P. L. K.

Bài đó tư-tưởng rộng, nghị-luận hay, thiệt là bài có giá trị, song chẳng biết ông P. L. K. là một nhà viết báo Bắc-kỳ hay viết báo Lục-Tỉnh-tân-văn. Xin hỏi?

—Lục-Tỉnh-tân-văn số 2102 ra ngày 17 Août 1925 bài «Nội biến Trung-Huê» có câu: Từ Tôn-trung-Sơn (Tôn Văn) qui vị rồi.

Xin hỏi? Tôn-Văn đã chết rồi mà tác giả nói là qui vị rồi, vậy cứ theo nghĩa chữ thì qui vị là về ngôi mình. Về ngôi mình là chết phỏng có đúng chăng?

—Lục-Tỉnh-tân-văn số 2108 ra ngày 24 Août 1925 bài «những tánh xấu của người trung-lưu mình» dưới thấy ký tên T. B.

Ông T. B. nầy là báo Trung-Bắc hay là báo Lục-Tỉnh? Xin hỏi?

—Lục-Tỉnh tân-văn số 2113 ra ngày 31 Août 1925 bài «Vì cớ gì mà trong sự người mình vẫn chưa được lòng tin cậy người ngoại quốc» dưới thấy ký tên H. T. B. Ông H. T. B. đây là ông Hoàng-tăng-Bí nơi Trung Bắc-tân-văn hay ông H. T. B. nào ở Lục-Tỉnh-tân-văn? Xin hỏi?

—Công Luận báo số 188 ra ngày 11 Septembre 1925, bài xã-thuyết «Cuộc thủy tai ở Biênhoa» có câu: nên lúc trước báo Sơn-đầu, đất động Nhựt-bổn, hễ nghe (!) thì chúng ta mong sao cái tin cơ-vận may của tỉnh Biênhòa sẽ bay tới tai các lân-quốc ta.

Không hiểu tác giả hành văn theo cách nào? Cái câu «hễ nghe thì...» tôi đọc đi đọc lại mà không hiểu ý nghĩa ra sao cả. Xin hỏi?

—Lục Tỉnh-tân-văn số 2059 ra ngày 24 Juin 1925, bài «đứa nhỏ cang đởm» có câu: là đứa có tánh cang đởm (!), ngày cờ bạc, tối đứa thanh lâu. Ngày nọ ăn cờ bạc chừng vài ba chục gì đó. Nó mới sắm quần áo lảnh nhiều ăn mặc phủ phê lại trả rượu say sưa rồi mua 8-9 đồng bạc pháo đốt chơi cho phỉ chí cùng anh em bạn nó. Thật là thằng nầy có chí cang đởm (!) hơn bực nhà giàu».

Can-đởm mà tác-giả kêu là tánh, kêu là chí, tánh thế nào là tánh can-đởm? Chí thế nào là chí can-đởm? Và chăng như đứa nhỏ mà tác-giả thuật đó, là một đứa nhỏ vô-giáo-dục, chớ sao nói là can-đởm được!

—Lục-Tỉnh-tân-văn số 2074 ra ngày 11 Juillet 1925, bài xã-thuyết «bàn góp về vấn-đề học chữ nho» dưới thấy ký tên là T. B.

T. B. đây có phải là Trung-Bắc không? Xin hỏi?

Lục Tỉnh-tân-văn số 1997 ra ngày 8 Avril 1925, bài «cái cớ thất-bại trong sự khai-khẩn của người mình» dưới thấy ký tên là K. H.

K.H. đây có phải là Khai-hóa không? Xin hỏi?

—Lục-Tỉnh-tân-văn số 1994 ra ngày 4 Avril 1925, bài «Ai muốn sống lâu nên biết» dưới thấy ký tên là T. B.

T. B. đây có phải là Trung-Bắc không? Xin hỏi?

N. K.

Tin nước ở Biênhòa

Ngày thứ tư 17 Septembre 1925 buổi sớm mai nước dực xuống đặng 2 tấc 2 phân, chiều dực thêm 8 phân nữa.

Ngày thứ năm 18 Septembre 1925 nước

Ngày thứ sáu 19 Septembre 1925 nước

Bến đò Các-lái

Vì muốn cho xe cộ qua đò Các-lái khỏi sự hiểm nghèo, nên nhà nước định mỗi con nước lớn ròng phải ngưng đưa qua lại trong một giờ đồng hồ, bởi vì mỗi khi lớn ròng nước chảy mạnh lắm vì bị nước lụt trên Biênhòa đổ xuống

Một tấm gương lành

Xin đồng bang mở tất lòng nhân,
Mau cứu trợ những người lâm nạn.
Nói về trận lụt ở hạt Biênhòa,
Lòng từ thiện của sở Dưỡng-đường ở Chợ-rẫy (Cholon)

Thưa chư đồng bang,

Chẳng dợi tỏ ra, có lẽ chư tôn đã chán rõ về việc lụt ở hạt Biênhòa rồi. Trận lụt nầy làm cho đồng bào tư nơi miệt ấy đều chịu khổ sở vô cùng; đói lạnh kể sao cho xiết. Hiện thời thiên hạ phần nhiều đều lo lắng cho phận gia đình, nên nào cha, nào con, nào chồng, nào vợ đồng cùng nhau đi ty thủy trên mấy cái nóng cao, còn nhà cửa thì linh binh như sông rạch. Ấy mới thật là ách nước tai trời. Trong các báo quốc âm có nói rõ ràng về trận lụt nầy cho đồng bang ta ở lục châu được biết, và các báo cũng có hứa rằng: rồi đây sẽ mở cuộc lạc-quyên, kẻ ít người nhiều, góp giọt thành bể, hầu cứu giúp kẻ ngặt nghèo, trong cơn hoạn nạn, số tiền quyên được bao nhiêu, sẽ gởi hết đến quan chủ-tỉnh Biênhòa, đặng nhờ ngài phân phát lại cho mấy kẻ lâm nguy, cơm nước không no, áo quần chẳng đủ.

Chư đồng-bang ôi!

Chúng ta rất may mắn mà được an tịnh làm ăn, khỏi lo đến mấy đều khổ sở, còn dân sự rủi ro như tỉnh Biênhòa đây, phải chịu lúc hiểm-nguy, tai trời ách nước. Vậy xin đồng bang hãy mở tấc lòng nhân, đem một bụi đồng bạc, cùng một số tiền kia (tùy theo gia đạo giàu nghèo) mà cứu giúp cho dân sự bị lụt nơi hạt Biênhòa, khỏi đói lạnh đêm ngày, khỏi sự vào than ra thở. Đặng vậy, thì ơn đức của chư tôn, thật là lớn lao lắm đó. Trên đây là mấy lời tôi thổ thể cầu xin với chư-tôn, còn dưới đây, tôi xin nói đến việc phải của thầy Phạm-văn-Tùng và thầy Vincent (cả hai thầy đều giúp việc nơi sở dưỡng đường ở Cholon (Hôpital Indigène) cho chư tôn được biết. Từ ngày hai thầy trên đây nghe rõ đầu đuôi về trận lụt và sự khổ khổ của dân sự miệt Biênhòa rồi, hai thầy mới cùng nhau suy tính, định đi tỏ với các đứng hảo tâm, giúp việc một số với hai thầy, đặng cầu xin mấy vị ấy mở lòng rộng rãi mà xuất ra một số ít nhiều hầu giúp mấy người trong cơn đói khổ. May thay các đứng hảo tâm trong sở dưỡng-đường đều có lòng nhơn, biết thương nước, thương dân, nên đã chung chịu và ký tên cho đặng số bạc 44 $50.

Vì thấy một việc phải như vầy tôi không lẽ bỏ qua, nên tôi viết mấy hàng trước là tặng khen mấy vị sẵn có lòng nhơn, ra tay cứu vớt giúp đồng bào trong cơn nguy hiểm, sau là có ý cầu xin chư tôn xem đây làm gương bầu mở lượng hải hà, kẻ ít người nhiều, ra tay vùa giúp. Chư tôn làm việc nghĩa nầy, cũng như là lập năm bảy kiếng chùa; và ơn đức của chư tôn, kẻ đói khó hằng ngày đều nhớ-nhớ.

Vậy cầu xin chư tôn cạn xét, biết cho...

LÊ-PHÚ-HỮU (Cần Thơ)
de passage à Cholon,

Lời dặn.—Vị nào có lòng tốt, muốn thí ân cho kẻ khốn cùn, thì xin gởi tiền đến cho ông Lê quang-Trinh Tổng-lý báo Progrès Annamite làm Thủ-bổn của hội Nghĩa-quyên hoặc gởi thẳng đến quan Chủ-tỉnh Biên-Hòa cũng đặng.

Xin chư-tôn lưu ý giùm.

L. P. H

Thiên-lôi đã học sanh

Tại làng Tân-thuận-đông, tổng Bình-trị-hạ (Gialđịnh), ngày 16 Septembre, lối 12 giờ rưỡi trưa, trời đang mưa lớn, thình lình nghe một tiếng sét đánh dữ dội tại trường học của làng. Lúc ấy cũng có học trò tới sớm bộn, nên sét đánh nhằm chết bết hai đứa là tên Điểu 12 tuổi, và tên Bảy chừng 8 tuổi, ba đứa học trò trai và một đứa gái bị ngất vãng trọng bịnh, còn bao nhiêu chạy khỏi, nhưng cũng bết hồn mất vía.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

ĐÁ BANH

Hôm chúa nhựt 13 Septembre lối năm giờ chiều hội Télépost-Sport và hội Dakao-Sport dàng ra sân xem cũng chính tề lắm !

Hội Télépost-Sport có nhiều chiến-tướng mới muốn dượt thử sức nên không hỏi ý nhau, vì thế mà hàng ngũ hóa ra lộn xộn.

Chẳng những thế mà thôi M. Hồ chạy cho mất rủi bị trật chơn phải để M. Tỷ quí thay nhưng mà cũng khuyết mất tay giỏi một góc. Hễ góc nào yếu thì góc ấy phải bị công kích nhiều, chưa đầy năm phút động hồ mà toán tiền-phong hội Dakao sport đã tràng đến như nước. M. Đô đứng hậu tập rằng sức cản ngăn ; M. Thừa ra tiếp ứng nhưng chỉ bại hậu tập nên không thể chặn nổi năm tướng tiền-phuông của hội Dakao-sport.

Télépost-sport thua một bàn. M. Hồ nổi giận ráng sức đi cản gỡ vào đá nhưng vừa lừa banh qua khỏi hậu tập Dakao-sport thì đã ngã lăn xuống đất rồi lui ra chớ không chạy nổi nữa.

M. Tỷ lại qua thay, tống banh vào cho M. Cho ; M. Cho lừa lên rồi đá qua cho M. Liêng ; M. Liêng qua khỏi hậu-tập Daokao-sport rồi động tuốc vào thành. Tướng thủ thành chặn không kịp thế là hai hội huề nhau, chẳng bên nào hơn.

M. Thơm là giám cuộc thổi xíp-lê nghỉ mười lăm phút rồi ra đá lại. Lối này coi mòi chiến-tướng Dakao sport đã mệt nên không được sốt sắn dễ cho Télépost sport thắng phần đất mãi. Ai đứng coi cũng tưởng chắc Télépost-sport thắng nhưng rủi M. Huất (tướng mới diễn) chặt nữa, sân cái hụt cả, không thì làm sao tướng thủ thành Dakao-sport đá được và hậu-tập trở lui cứu banh được. Cách chỉ hai thước mà đá không vô cửa thì còn trông gì thắng ai !!

Một hồi vừa tướng tiền phuông Dakao-sport lấy được banh đem tuốc xuống thành Télépost-sport. M. Đô chặn được nhưng không chịu đá liền lại lừa qua bị tướng-hữu dực Dakao đá tuốc vô cửa. M. Lành bắt được banh thì năm tướng tiền phuông Dakao đã ào đến. M. Lành linh quỳnh quăn banh ra nhẹ hều bị tướng Dakao đá lọt vào lưới.

Từ đó đến sau Télépost-sport ráng sức đá gỡ nhưng không nổi, rốt cuộc phải chịu thua một bàn.

Một người ưa thể thao

N. T. nhân cùng Télépost-sport :

Hôm chúa-nhựt trước quí-vị chiến-tướng Télépost sport đá có mới hay lắm, mà thứ tự rất nghiêm trang, hôm chúa-nhựt nầy quí-vị lại chẳng giữ hàng ngũ củ nên phải thua, thế thì đáng lẽ quí-vị phải đồng tâm hiệp lực chỉ mánh lới cho nhau để tranh chức vô địch sao lại buồn sự chiến đấu thắng bại là lẽ tự nhiên, bền chí kiên tâm là được. Hậu-tập chẳng nên lừa banh thủ thành đừng kinh sợ, ba tướng tiếp-ứng đừng rời hàng ngũ, năm vị tiền phuông phải ăn ý nhau là đủ vững rồi. Nhứt là khi quân họ tràng sang gần đến địa phận mình giữ thì mình dẫu giành không lại cũng phải theo khít chơn họ, phá họ, đừng cho họ rảnh chơn thì cũng là một phương thế hay vậy. Tôi thấy quí-vị chơi thuần-hậu không ra kiểu tàn nhẫn nên xin có mấy lời nhắn nhe nầy, ước sao M. Cho đề đốc đạo binh Télépost-port ráng để ý mà tập luyện tướng sĩ cho lành lẹ.

T.

Lời rao cần kíp

Kính cùng lục-châu chư quân-tử và các ông phú hộ hào gia đặng rõ. Nguyên tôi có một đứa con trai tên là *Trần hữu Phương*, 33 tuổi, lúc nhỏ tôi có cho ăn học nên biết chữ nghĩa rành rẽ, từ khi thôi học đến giờ thì nó lại tập tánh chơi bời, không lo nghề nghiệp làm ăn, thường ăn cắp của nhà đua theo phường hoa-nguyệt, sớm ở đầu đàng, chiều sang góc chợ. Khi chúng ăn hết tiền thì lại về nhà toan bề ăn cắp nữa.

Như hồi năm 1923 nó cạy tủ ăn cắp 5.000$ là tiền tôi để dành xây mộ cho song thân tôi, đem lên Saigon xài phá cho hết lại còn vay hồi thêm của người khác nữa. Hồi năm 1907 tôi thấy nó ngỗ-nghịch hoan-đàng nên có làm tờ từ và đem trình cho quan phê rồi, vậy như ai có cho nó vay hồi thì cứ nó mà đòi chớ việc nợ nần của nó làm ra thì tôi không nhìn biết tới

TRẦN-HỮU LỄ
Ex. Conseiller provincial
village Long-phú
canton Thanh-giang
Rạchgiá,

Cuộc xổ sổ Quốc-trái

1000 số trúng 100 $.

(tiếp theo)

56290	38599	58607	93140
92192	76824	40870	69552
23370	90658	72840	67306
36796	21483	78384	28845
92254	75528	68803	27677
83128	10895	71532	35453
55511	98826	42997	39232
39788	85646	25575	42615
95805	48289	94036	63242
28870	23814	67507	94578
54188	41417	83549	76040
90463	27606	47900	34493
17500	92484	40791	26828
33495	35054	67685	81266
67158	63318	94890	30652
63830	35603	55240	93745

(còn tiếp)

Các đứng hão tâm

QUYÊN TIỀN GIÚP DÂN BIÊN-HÒA BỊ LỤT

M. Huỳnh-văn-Nhiều, nghiệp chủ ở Saigon	1000 $
M. Lê-văn-Đành, Huyện-hàm ở Khánh-hội (Saigon)	10.
Chức việc nhà in Union Saigon	61.40
M. Trịnh văn-Giàu, (đường Polygone Cholon)	50.
M. J. Viết, chủ nhà in Saigon	50
Chức việc nhà in J. Viết	28.
M. Hồ-văn Kính, cựu Hội đồng Thành-phố Saigon	50.
Sở của l'Impartial và Trung-lập-Báo	151.
Sở của l'Echo Annamite	76.

Đông-Pháp Thời-sự

SAIGON

GIÁ BẠC

Kho nhà nước	12f. 10
Đông-pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine)	12 10
Trung-nga Công-nghệ Ngân-hàng Banque Industrielle de Chine)	12 10
Hongkong et Shanghai	12 20
Chartered Bank	12 10

GIÁ LÚA GẠO

Mỗi bao một trăm kilos chở đến tỉnh luôn và cất bao sẵn:

Lúa Vĩnh-long	5.30	tới 5.90
Lúa Gò-công	6 10	— 6 20
Lúa Bãi-xàu	6 00	— 6 10
Lúa Bảo-lộc	6 05	— 6 15
Lúa Cao-man (trắng)	5 45	— 5 55
Lúa Cao-man (đỏ)	5 00	— 5 10
Gạo Saigon	5 90	— 6 00

Giá giấy Quốc trái Đông-Pháp : 103 50

TÀU ĐI CÁC NƯỚC

TÀU TỚI

Chiếc RÉAM ở Tonkin đến Saigon ngày 19 Septembre.

Chiếc CLAUDE CHAPPE ở Marseille đến Saigon ngày 21 Septembre.

Chiếc CHANTILLY ở Nhựt-bổn và Tàu sẽ đến Saigon ngày 2 octobre.

Chiếc PAUL BEAU ở Singapore đến Saigon ngày 23 Septembre.

Chiếc AMIRAL NIELLY khởi chạy tại Marseille ngày 2 Septembre mà qua Saigon.

Chiếc CEYLAN ở Tonkin và Annam tới Saigon ngày 22 Septembre.

Chiếc ARTAGNAN ở Pháp-quốc đến Saigon ngày 23 Septembre.

Chiếc AMBOISE ở Nhựt-bổn và Tàu sẽ đến Saigon ngày 18 Septembre.

Chiếc ADEN khởi chạy tại Djibouti ngày 12 Septembre mà qua Saigon.

Chiếc AMAZONE ở Pháp quốc sẽ đến Saigon ngày 17 Septembre.

TÀU CHẠY

Chiếc MAURICE LONG chạy qua Bang kok ngày 18 Septembre

Chiếc AMAZONE sẽ chạy ra Tourane và Haiphong ngày 20 Septembre.

Chiếc CAMRANH chạy qua Pháp-quốc ngày 14 Septembre.

Chiếc AMBOISE chạy qua Pháp-quốc ngày 21 Septembre.

Chiếc ARTAGNAN chạy qua Tàu và Nhựt-bổn ngày 20 Septembre.

Chiếc PAUL BEAU chạy qua Singapore ngày 26 Septembre.

Chiếc RÉAM sẽ chạy Annam và Tonkin ngày 21 Septembre.

Chiếc CHANLLY chạy qua Pháp-quốc ngày 5 Octobre.

Saigon

Tin mới

Kính cho quí cô, quí bà đặng hay, chiếc tàu Porthos bên tây mới qua, M. François Sự ở Chợ-củ Saigon, 76, rue Vannier, có đặng ít gói bột xoàn thiệt là rất cật kỹ tốt ! Xin quí bà, quí cô mau chơn đến giúp người Annam.

Vả lại M. François Sự đáng tin cậy, và chiêu hiền đãi sĩ bặt-tiếp, chẳng phải như bọn da đen xảo quyệt gạt gẫm và nhục mạ các cô vậy.

Cholach

Cũng vì gia tài

Tại làng Hòa-Hiệp có tên Nguyễn-văn-Trới có cha mẹ vợ giàu mà chồng chàng chia gia tài không được, nên mới ức làm bậy.

Vì vợ chồng ý trộm lịnh mẹ cha mà kết cầu với nhau, nên cha vợ chàng giận đứa con gái bất hiếu, nên làm tờ từ. Mấy tháng rồi đây nhơn cha vợ chàng về quê, chàng mới men tới nói với mấy người em vợ, đặng xin hưởng phần thọ của vợ chồng, song mấy người em vợ chàng làm lơ. Trới tức mình mới kiếm thầy chà Châu-giang đem về ốm

Thầy chà cũng muốn kiếm lợi hai đàng, nên chạy lại nói với mấy người em vợ Trới biểu chịu số tiền 400 $ 00 bằng không anh ta sẽ làm nhiều chuyện ... mấy người em vợ Trới dối lòng ừ hữ. Kế đi mời làng người đi kêu hàn cận tới tại nhà, mà chà còn kiếm cớ nói oai : tôi chà Châu-giang tài phép giỏi, bằng lòng chịu 400 $ 00 thì mọi việc bình an ; sẵn đó có hàn cận cùng làng chứ nhà liền thưa công cuộc, làng làm tờ vi bằng bắt Trới cùng chà giải đến quan trên.

THỚI-BÌNH

Soctrang

Xe hơi đụng hiếp xe máy

Hồi 12 giờ trưa 15-9-25, một cái xe hơi số C. 3777, không có chủ ngồi trên xe, có một mình tên Sanh cầm tay banh, chạy rất mau, từ chùa Ông Bổn chạy lại chợ (đường Marché) khi chạy tới ngã tư, thì tên Sanh không bóp kèn, rủi có một cái xe máy của một đứa nhỏ, đạp từ đường Boulevard Maspéro lên tới ngã tư đường Marché, thấy xe hơi chạy tới thẳng lại không kịp, phần thì xe hơi không bóp kèn nên bị cái xe hơi ấy chạm nhằm bánh trước xe máy dọc hốt, còn đứa nhỏ thì té nhào lăn mà may vô hại.

Tên Sanh biết mình lỗi, song thấy đứa nhỏ ấy dại, nên kiếm cớ nói chữa mình rằng : « tại mấy đạp xe máy chạy « rất mau, còn tao cầm tay banh xe hơi « tránh theo phép, không có lỗi chi hết », nên đứa nhỏ sợ xách xe máy về..

Trong lúc xe hơi tên Sanh chạy tới ngã tư, tránh cái xe máy ấy thì trúng phép, nhưng mà lỗi vì lúc xe hơi chạy gần tới ngã tư, tên Sanh không bóp kèn, nên đứa nhỏ ấy không thấy được xe hơi mà tránh trước, nên mới bị rủi như vậy. Lại nhờ trong giờ ấy lính police mắc ngủ hốt, nên không có ai bắt buộc.

Annam tả Khách-trú

Bấy lâu nay, tốn chẳng biết bao nhiêu giấy mực của các nhà báo kêu réu vì sự những kẻ góp tiền chợ ỷ quyền ỷ thế, mà hiếp đáp kẻ buôn bán, nhưng mà bọn vô liêm sỉ ấy chẳng biết ăn năng, cứ lo cho đầy túi tham không đáy, chẳng kể tội phước là gì hết.

Nên hồi 12 giờ trưa ngày 15-9-25 tên khách làm rảy Khưu-Hiệp, gánh một gánh rau cải đem ra chợ giao cho nguyên chủ, vì chủ đi tới rẫy mua, mà gánh không nổi, nên mượn gánh giùm, khi gánh gần tới chợ thì gặp tên hai Chí là người góp tiền chợ, biểu tên khách ấy phải góp tiền, tên ấy nói gánh giùm cho người ta ; hai người cãi với nhau một hồi kế đánh lộn. Lính police đến bắt hai đàng đem lại posto, thì vợ chồng tên hai Chí xúm lại đánh tên Khách Khưu-Hiệp, trước mặt lính police mà tên lính police cũng còn sợ tên hai Chí, nên bỏ một mình tên Khưu Hiệp vô khám. Vì làm sao mà lính phải bỉnh giựt tên góp tiền chợ ấy, có lỗ chư khán quan dư biết, cách thế của bọn dơi đen hút máu của đồng bào chúng ta, nên chẳng cần chi nói rõ.

Lúc ấy bọn Khách trú thương mãi ở tại chợ thấy việc ức, nên kiếm thầy chef police mà kêu nài, thì thầy chef xét ra vợ chồng hai Chí có lỗi, nên bắt vợ chồng hai Chí bỏ vô khám, đặng đến 2 giờ rưởi chiều giải vô ông Cò : chẳng dè kế một lát có chủ chợ đến lãnh vợ chồng hai Chí ra, cũng như không, cho nên bọn góp tiền chợ không sợ luật quan phép nước chi hết mới sanh ra việc vi phép như vậy.

Nữ anh chị

Tại châu thành Soctrăng, có vợ chồng tên Chính C. là tay anh chị mới nổi lên, trước thì chồng chuyên nghề cờ-bạc, vợ bán cá tại chợ, lúc bán cá cũng thường hiếp-đáp kẻ quê mùa, mà nhiều khi lính police ngũ quên nên khỏi bị phạt, lâu ngày hùng chí, kết thêm nhiều chị-em bạn thiết, nhứt là vợ tên năm M. mới bỏ nghề bán cá, chuyên nghề cờ-bạc và nuôi em nuôi nhiều đứa rất ngộ, mới lập tiệc ăn uống thờ Triều bạch-mi, mà thờ lậu, nên khi nhà báo « Công-luận » mở quốc thi sắc đẹp, tôi có cho chị ta hay, thì chị ta nói của chị ta nuôi lậu, là của quí, nếu đem ra thì thiên hạ thấy biết, nhắm mắt, thì mất lợi to, lại sợ bị bắt lãnh bài.

Bởi chị ta tấy lòng quảng-đại ở với mấy cậu hảo ngọt, nào có thể lớn xưng anh chị, mỗi buổi chiều thì đều có dắc đi hứng-gió, và cho rước khách, không ai dám la rầy, bắt buộc, vì có mấy cậu lính tuần-thành thương, bảo-bọc.

Cách nửa tháng trước, chị anh chị thứ nhì vô coi hát cọp, đi quên, chị lượm giấy của người ra về lỗ, bị rách và dơ nên người gái cửa không cho vô, chị ta mới xỉ nhục và chửi đá đời, lại trở ra kêu bọn nó áp lại đánh tên gái cửa rạp, rồi cũng bị phạt tiền vạ tại cò, cò chỉ mà sợ, không xưng anh chị rất uổng.

Hôm 10 Septembre 1925, bị thần-bạch mi giận làm sao không biết trát chị ta và chị cả chị ta phải bị cò dẫn tích cho thiên-hạ biết.

Bao đầu vợ chín C. và vợ năm M. chuối lộn với vợ tên Tiền xe kéo, vợ tên Tiền nhịu, đi kiếm chồng đặng trả thù, vì biết phe nghịch đông và có thế mạnh, chẳng dè vợ chín C. và vợ năm M. cử đại binh có binh khí đi trước vợ tên Tiền, cho nên khi vợ chồng tên Tiền vừa đi tới, thì bị binh của vợ chín C. vây đánh có đờn ông tiếp lên và có lính police thị chứng, khi bọn vợ chín C. thừa lúc lộn xộn và trời tối đông người, không thấy chắc ai cầm dao, chém vợ tên Tiền nhằm cánh tay, thì tên Tiền áp vô giựt được dao chém lại nhằm vợ chín C. nơi bàn mặt, chém vợ năm M. là mất ngón tay, kế tên Tiền bị thương nơi đầu, là lãng kêu lính hồi lâu mới có lính bắt, tên Tiền đã bị thọi đá nhừ tử.

Khi lính dẫn đi, thì bắt có bốn người bị thương tích, còn bao nhiêu chạy hết ; đem tên Tiền giam lại rồi cho tang người theo coi, tên thì lính em nuôi, ăn quen, em rể nuôi của vợ chín C. hiệp với bọn đồng-nghiệp nó bắt tên Tiền ra đánh, hỏi dao của ai, và nói tên Tiền chối, không chịu nhận con dao của nó, nên đánh tra cho ra, mà tôi không rõ ai cho phép mấy cậu khảo ra trong ban đêm, và hành hiến hoa việc ấy.

Tôi dám sợ cho mấy cậu tuần thành, cậu lớn cậu nhỏ nào cũng có làm đều hiếp dân sự và làm nhiều sự vi phép. lại kinh nhau mà kiếm áp phe, lỗ cuối tháng ai bắt phạt ít thì bị quở và chửi rằng dở, nên bất kỳ trong châu-thành hay ngoại châu-thành, trưa tối chi cũng đi kiếm mà phạt, còn bọn gian, trộm cắp mỗi đêm đều có, mà chưa thấy cậu nào bắt được, một hai khi, tên bợm rủi bị tài chủ bắt trí hô lên trong xóm tận tâm đặng bắt được, thì cậu nào đến trước nắn-nỉ xin để áp phe cho mình ; xin lỗi chư khán quan, bởi tiếng riêng của mấy cậu dùng hồi nhau, tháng nầy mấy có mấy áp-phe mấy ý cậu nào cũng có 30 sắp lên. Tôi muốn nói luôn hết sự lỗi của mỗi cậu, mà dễ coi mấy cậu có ăn-năn không, nếu còn làm lộng nữa, thì tôi xin tỏ hết, đặng xin quan trên răng dạy cho dân nhờ.

Còn vụ chém lộn, thì ông cò làm ăn kết, có một cậu lính police hăn vô nữa, việc đã giải qua toà, còn chờ lịnh quan Toà phân-xử; để tôi hỏi rành-rẽ việc phân-xử thế nào tôi sẽ hiến luôn cho chư khán quan nhàn lãm.

Chánh-Thị

Cũng vì chữ tự-do

Thiệt từ ngày người Annam ta hiểu lầm nên dùng sái chữ tự-do thì sanh ra nhiều đều tồi phong bại tục ; có kẻ thấy vậy không làm ơn dạy biểu, còn thừa dịp lập mưu nầy, bày kế nọ, dối gạt mà thủ lợi.

Như cách C. L. B. bày thi sắc đẹp ấy cũng tưởng mấy cô con nhà danh giá và vợ của người, từ tế được tự do, hễ có sắc đẹp thì bắn Biệm Phù-Toàn chụp hình gởi đến liền cho cô đề đâu mấy cô ấy phải giữ đạo tam tòng của ông bà truyền dạy lại.

Theo ý tôi chẳc, trừ mấy cô kỹ nử, thì không có cô nào dám cãi lịnh cha mẹ và quyền của chồng, tự-do ra chịu đầu sắc đẹp đặng lãnh thưởng số bạc to bự của tòa C. L. B. ấy, nên theo ý thơ dại của tôi, không cần phần đối với mấy ông tổ ưa sắc đẹp, không ưa đức hạnh ấy làm chi cho bị mấy ông đỗ quạo quên liêm sỉ mắng chuối đâu lợi mà trử.

Nên xin mấy ông văn sĩ bỏ đẹp việc phần đối ấy, để dư chỗ mà đăng các bài ích quốc lợi dân và cứu vớt phong tục của ta, cho tôi em hậu sanh sửa tánh lại.

Tôi xin lỗi mấy ông, vì bị tôi thấy việc của một người đờn bà tự-do quá nên tôi mới viết bài nầy, mà bị nhớ việc đông sái chữ tự-do lang ra từ thượng lưu tới hạ lưu, nên nói lạt để, nay tôi xin tiếp theo dưới đây :

Vả tại châu-thành tôi có một cô mười T. cứ giữ thói tự-do mà đối đãi với mọi người, cô có chồng là cậu hai T. mà cô cũng tự-do, đêm 14 Septembre 1925 cũng bởi cô tự do quá nên sanh ra rầy rà với chồng, về sự bồ bồ tương hay là hồ bô-hóc (mấn casmân) chi đó, cô ra tài chuối. Chuối chồng đã cách, rồi cô lại làm bộ nhảy xuống giếng cạn mà tự tử, chồng sợ cô chết nên nhảy theo vớt cô lên, cô giận vì chết không được, cô mới hát tuồng Nhạo-Phi phá phố, cô đập tủ kiếm đừng tuôn quần áo ra, nào là u hoa, tích sa ga ba đinh, nỉ, cẩm-nhung, cẩm-châu chi của chồng đều đem ra chặt bằm xé nát hết, cho chồng thay nghề cô hát hay dở, vì trước cô là kép hát cải-lương, mà là đào nhứt nhì nữa.

Hát xong rồi, không ai dám chê, ai đến chồng đều lấy mất nhỏ, không ai dám bắt buộc, vì cô nói, của chồng cô, thì tự do cô muốn để cho bậu (ăn mặc) hay là hủy bỏ ; nếu chồng cô không bằng lòng thì cô thường bạc cho chồng cô mua sắm món khác, cả thảy đáng chừng 300 $ 00.

Sáu cô nghĩ làm sao không biết, có đến lạy cha mẹ chồng, xin thứ lỗi, vì lúc giận cùng và bởi tánh tự do bấy lâu không ai rằng dạy, mới phạm phép với bề trên.

Không biết cha mẹ chồng và chồng của cô định lẽ nào, chưa nghe chắc.

Nhưng mà thấy cô đi lo lắng cùng hết, mà không biết lo sự chi, để dọ lại sẽ nói thêm, hiến cho chư khán quan nhàn lãm.

Không-Mạnh

Cantho

Cóc muốn đi máy bay

Tôi nghe đồn rằng trong tổng Định-thới có xin thêm vị Ban Biện hay là Sang-Biện gì đây mà không biết xin hồi nào ? Mà tôi nghe thiên hạ đồn rân tai tôi nghe rằng : thầy Đ. h.-T.. lãnh chức Ban-Biện rồi. Song tôi cũng chưa tin. Lúc rảnh tôi có đi chơi đến làng Thới-Long thì thấy Hương chức đều kêu thầy Đ.-h.-T... bằng thầy Ban, thầy Ban, thì tôi lấy làm lạ nữa. Kế tôi gặp thầy Đ.-h.-T. tôi mới hỏi thầy có xin đặng làm chức Ban-Biện hồi nào mà tôi không hay, thì thầy Đ.-h.-T.. trả lời như vầy, à có à có, mấy ông hứa xin cho tôi rồi. Ắc chừng lối trong tháng nầy thì chắc có cấp bằng gởi xuống đến tôi.

Khi ấy tôi có ngưng lại mà suy nghĩ một hồi lâu, tôi mới hỏi nữa, tại sao mà mấy ông thương thầy dữ vậy ? Chớ trong tổng Định thới nầy cũng có nhiều vị xứng đáng ra làm chức Ban-Biện chớ ! Mà sao thầy có phần quá vậy. Hồi thầy Đ.-h.-T. trả lời nữa rằng : Nếu muốn cho mấy ông thương thì khó gì, khó gì !

Theo lời thầy Đ.-h.-T.. nói đây thì tôi cũng có hồ nghi hoặc có hoặc không, mà tôi xét lại cho kỹ không có lẽ nào mà quan trên chọn cử thầy Đ.-h.-T. làm chức Ban-Biện, vì quan trên mở lòng tộng mà cho thầy Đ.-h.-T. sắm một cây súng số 16 đặng gìn giữ gia sản của thầy, mà thầy để cho ăn cướp lấy súng của thầy trong lúc ban ngày. Trong lúc ăn cướp đến đánh nhà thầy Đ.-h.-T.. và Hương cả T. hồi tháng Novembre 1924, khi ăn cướp đến viếng nhà hai thầy thì còn lúc ban ngày, mà cả hai đượng chầu đều đầm dầu trốn mất, để cho bọn ăn cướp lấy súng rồi tung hoành, muốn sao đặng vậy. Thiệt hại thay ! vì thầy Đ.-h.-T.. mất súng đã đành, mà còn thiệt hại cho chúng dân ta.

Nếu ngày nay mà quan trên cho thầy Đ.-h. T.. lãnh chức Ban-Biện thì lấy làm thiệt hại cho những kẻ hào phú trong tổng Định-thới lắm.

Vì chức Ban-Biện coi về việc tuần phòng mà thầy Đ. h.-T.. nầy coi trong gia sản và bổn phận của thầy còn không xong thay. Nếu thầy lãnh chức Ban-Biện rồi thì đâu đủ sức gánh lo đến việc tuần phòng.

Hiện bây giờ mỗi đêm đượng chầu y còn trốn đi ngủ nhà khác thay.

Xin quan trên có rộng lòng mà cho trong tổng Định-thới (Cantho) thêm một vị Ban-Biện thì cũi xin quan trên, quan quận và phần tổng p' ải chọn một vị cho thông minh, cứng cỏi, can đảm, siêng năng đặng làm chức Ban-Biện mà lo việc tuần phòng kẻ trộm cướp đặng trước giáp cho Nhà-nước, sau cho dân sự yên ổn mới phải cho. Bằng cử người không xứng đáng thà là đừng cử chức Ban-Biện để cho phần tổng cai trị còn hay hơn, ít tốn tiền lương, tiền trạo của nhà-nước, nếu mà cử chức Ban-Biện đặng mà làm chi ? Cử chức Ban-Biện đặng mà lo việc tuần-phòng để phần việc cho quận và phần tổng. Chớ cử thêm một vị Ban-Biện mà để đành đặng đi ăn tiệc đám cưới com, đám cưới. Như vậy cũng chẳng nên cử làm chi.

NGUYỄN-HUỲNH-ĐỨC (Ômôn)

Biênhoa

Câu chuyện thương tâm

Người đâu người quá lạ lùng ! ! ! !

Chiều trời ảm đạm tôi cùng ông bạn tôi là M. K người tỉnh B. H. rủ nhau dạo chơi trên mấy con đường nơi một sở công viên kia ở Saigon. Trong lúc đang nói chuyện thì thấy ông bạn tôi thở ra một tiếng rất dài. Tôi liền hỏi : Bạn có việc gì ưu uất mà thở dài như thế ! Sao bạn không nói cho tôi biết họa may tôi có giải được nỗi sầu cho bạn mà chia trong muôn một sự khổ não của bạn chăng ? Việc bạn tức là việc tôi, việc tôi tức là việc bạn, cái sầu khổ của bạn tức là sự sầu khổ của tôi, cái sự đau đớn của tôi tức là sự đau đớn của bạn, sao bạn bồn cầu nỗi lắm thế ?

Ông bạn tôi thở ra một tiếng mà rằng : bạn thương tôi mà nói như thế, tôi cũng vẫn biết thế, nhưng cái khổ của tôi nay thật là một cái khổ vô hạn, cái khổ vì tình thì biết nói làm sao ! Bạn ơi ! cái tình đời éo le lắm mà cũng lạ lùng thay ! Người qua cầu thấy thói đời đen bạc, tình đời lăng xăo mà khô héo ruột mà tê tái lòng. Bạn ơi ? Tôi bây giờ sống như người đã chết, cái bộ thần-kinh-hệ đã bị một lần khói dơ bẩn làm cho ngưng trệ lại không chạy được như xưa. Từ ngày tôi gặp phải nỗi gia biến đến giờ thì cái nụ cười của tôi không thấy hiện ra trước mặt nữa, mà cái suối nước mắt cũng thấy khô lần, cái nỗi cha vô con nhận đã đau đớn lòng lại thêm thay đen đổi trắng thì khổ biết là bao ? Không vô mà rồi, không dằng mà đau, đoạn trường nỗi ấy ai người biết cho ? Cũng khổ thật ? Bạn nghĩ coi ai đau đớn bằng người có vợ mà không phải vợ, có con không phải con. Mà có ai dám tàng độc ác bằng một đứa, tìm bà đầy ánh nuôi bồ con ruột rồi lại lật cả chồng để ra kén chồng. Bạn nghĩ có đáng buồn, đáng giận, đáng tức, đáng chán mấy không ? Đáng lẽ kẻ làm cha làm chị, thấy thế thì không nhìn nhận nữa mới phải. Vậy mà không thể, người làm cha làm chị còn trường ác cho con lại đem đứa dâm phụ, ác mẫu ấy về hông có dùng nước vỏ lựu máu mồng gà, mượn máu son phấn để đánh lừa con đen, sắp gả cho một thầy nào ở lính G. C. Đó cái phường gái lộn chồng, mẹ giết con bất nhân bất nghĩa, dâm tà loạn luân như thế mà cũng có kẻ làm je muốn rước về làm chủ phụ thì cũng lạ thật ! Không biết trong ý họ nghĩ ra thế nào ? Hay là họ bảo, rằng phong hóa nay đã suy đồi rồi thì cũng nên xua đuổi hồn luân lý đi mà rước con ma dâm quật về đặng thực hành hai chữ tùy thời tự-do đó chăng ? ?

Ông bạn tôi nói tới đó liền nghiến răng trợn mắt như tuồng đã không rồi vậy. Tôi vỗ vai bạn mà rằng : Bạn không nên quá nghĩ lắm mà sanh bịnh, một đứa đàn bà dơ dáy làm nhiều đều thương luân bại lý như thế thật đáng giận mà không đáng kể ? Làm cha chị vô lương như thế thì cũng là một loài súc sanh không đủ trách. Rau nào sâu nấy ấy cũng là lẽ thường. Hớt nào mà giận cái lủ chó trâu cho mệt. Bạn tôi nói : Nếu một người phàm phu tục tử mà làm như thế thì tôi cũng không trách làm gì nhưng buồn thấy một người thiên hạ thường cho là dòng dõi trâm anh mà làm như thế mới lạ cho ?

Tôi nói : Bạn nói như thế thì bạn lầm quá ? Vì bạn quá lầm mà nên nói ? .. Bạn tưởng những kẻ có một chút chức nầy hàm nọ là kẻ trâm anh không phàm phu tục-tử đấy chăng ? Thật bạn lầm quá ? Ông bạn tôi nghe tôi nói gặc đầu mấy cái vừa đi vừa ngó xuống đất. Đi được mấy bước thì ông bạn tôi móc trong túi một tờ giấy đưa cho tôi mà nói rằng : nầy bạn hãy coi đây thì biết rằng tôi là người cư xử ra thế nào ? Tôi coi rồi liền nói : Bạn có lòng tốt thật, bạn đã tha tội cho con dâm phụ ấy nhiều phen thế mà nay nó còn tái phạm như thế thì thật là một giống thú cầm thú vậy.

Bạn tôi nói : anh coi cái tờ của con dâm phụ nó thú tội với tôi như thế thì anh cũng biết lắm rồi chớ ?

Hôm ấy tôi cùng ông bạn tôi về thì chuông đồng hồ đã đánh chín giờ khuya, ông bạn tôi thao thức ngủ không được, còn tôi thì nghĩ về cái câu chuyện dọc đường mà ngán cho cái trò đời đen bạc buộc người phải chịu lắm nỗi thương tâm.

TRƯƠNG V.-THÂM

Cãm-tạ

Quí Ông Quí Bà cùng thân bằng quí hữu, chẳng nệ đường xa khó nhọc ngày giờ quí hóa, đến chia buồn cùng chúng tôi trong ngày thung-đường của chúng tôi thất lộc :

Chúng tôi chẳng biết lấy chi đền đáp, cho vừa ơn nặng của Quí Ông Quí Bà cùng thân bằng quí hữu.

Như ý chúng tôi phải đến cùng Quí Ông mà cãm ơn mới phải cho: Những vì trong lúc chúng tôi hữu sự khó mà nhớ cho hết Quí Ông, nên chúng Tôi mượng Quí Báo nầy để lời cãm dội Quí Ông có lòng thương đến chúng tôi.

Sau trong lúc chúng tôi hữu sự có đều chi sơ thất chẳng vừa lòng Quí Ông cúi xin Quí Ông miễng chấp, thì chúng tôi rất thậm cãm.

TRUNG-VĂN-TÍNH
cùng gia quyến đồng cãm tạ

Rẻ quá ! Thật rẻ quá

Một quyển tuồng cải-lương rất có ích cho phong hóa nước nhà, (dày ngót trăm trương giấy láng, có hơn bốn chục bài ca và nhiều câu ngâm) như quyển tuồng Tiết-Liễu lương duyên của tác-giả Lâm-đoan-Chánh (Cairăng) mà giá bán có năm cắt bạc thật rẻ quá.

Vậy ai là người yêu phong mến tục đâu, xin hãy mua giùm làm nghĩa.

Các nhà buôn sách đều có trữ bán tuồng nầy.

Mua sỉ có huê hồng nhiều, mau mau viết thơ cho M. Lâm-nguyên-Sĩ, Giáo tập Cairăng (Cânthơ) mà thương nghị.

P. S. Người nào muốn cho con cháu gái mình theo đường ngay, chừa nẻo vạy, thì đừng có tiếc 0 $ 50.

Hãy hỏi mua cho được quyển tuồng nầy mà cho con cháu gái mình đọc.

Như vậy mới phải là người biết mến thương phong hóa.

Ai đâu ??? Ai đâu ??? ký-giả dây dám hỏi.

H. DELPEYRAT

Khi trước là Hãng E. POURTOU
Số nhà 33 bis, 35, 37, 39
đường Amiral Dupré Saigon
RƯỢU CHÁC, RƯỢU MẠNH
RƯỢU KHAI VỊ, RƯỢU TIẾU-BỔ

Tiếng gọi đàn ! !

Là quyển sách có giá-trị nên mua !

Hãy gởi thơ cho M. Trần-huy-Liệu, Đông-Pháp-thời-Báo.

Công-ti Quản-hạt đại thương

Công-ti nặc-danh vốn 30.000.000 quan

Gnadrs Magasins Charner

SAIGON

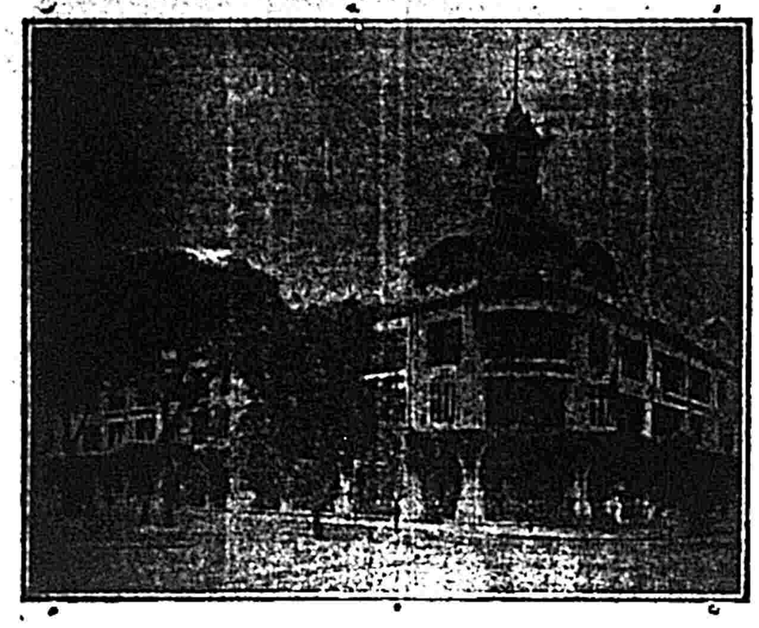

Hãy dùng thứ dầu Pétrole Hahn mà xứt tóc

Thư ve nhỏ .. 7 quan 25
Thư ve lớn .. 12 quan 25
Thư ve thiệt đẹp .. 26 quan

Phòng gọt móng tay — Phòng trà. — Quán rượu điểu Huê kỳ

Có nhạc : (*Thứ năm từ 16 h. 45 tới 18 h. 45*
(*Chúa nhựt từ 9h tới 11 h*

NÊN THỬA DỊP BẠC LÊN CAO

Sự chắc thật làm nên sức mạnh của bổn hiệu

Điện tín : MAGCHARNER Dây thép nói { Nói lại số quản lý : 43 / Nói lại số quản lý : 504

Thùng thơ số 528

BAZAR GIÁO YẾN Phạm-văn-Hiền prop.

106, Boulevard Bonnard, Saigon

Giá ít món hàng

Kiénovale t. khéo	5$00	Jardinière int. vert bl.	8$75	Tau buồm nacre Récl.	3$50
Surtout ovale	4 50	Plateau p. jardinière	8 75	Máy bay bronze Récl.	0 00
Porte fleur 2 cornets	2 50	Jatte tương tợ coupe	5 00	Fleurs p. jardinière R.	0 15
Porte fleur 1 cornet	2 40	Hộp ali. để hộp sữa R.	0 40	Mousse paquet R.	0 15
Service liqueur uni	4 50	Hộp đựng vàng laqué R.	1 95	Porte montre argt.	1 50
Service liqueur décoré	5 50	Hộp thuốc xỉa laqué R	0 38	Service fumeur al. R.	1 20
Service liqueur taillé	5 50	Hộp để thuốc annam R.	0 65	Binh mực 1/2 cris R.	0 50
Pendulette argenté	5 50	Vase suôn dích bau 0,60	2 40	Faux col 0,30 à	0 60
Pend. argt. réveil	8 00	Bottines Halm. noir R.	6 90	Nœud à nouer 0,60 à	1 20
Coupe để bánh v. coul.	2 50	Soulier Richelieu verni	7 50	Régate à nouer 0,80 à	1 60
Dia để bánh 2 thứ	1 90	Soulier richel. jaune	6 90	Nón nỉ large, bord 3,50 à	7 95
Seau à glace argt.	2 80	Soulier rich. chev. gl.	6 50	Casque rond trắng	4 5
Bau carafe taillé	2 50	Đồng hồ car. wes. 6 g. 00	6$48	Casque colon long	6 50
Mâm alu. 1$30, 2$50,	3 20	Đồng hồ car. w. 8 g. 75	00	Casque Darber ni 5.50	6 50
Hộp đựng vàng 0$75 à	1 00	Horl. car. w. 8 g. 2m.o	100 00	Vase Cornet d'oiseau	1 50
Chén đựng cao khô	0 45	Chậu marb. 4 bồ cầu	9 50	Vase miệng tôm	1 5
Surtout 4 cor. Réclame	4 80	Jard. int. vert 32 c/m	5 00	Fleurs artificielle 0,05 à	0 50
Surtout 3 cor. Réclame	4 00	Encre style Waterm. R.	0 30	Lampe haut parfaite	5 50
Surtout 1 cor. Réclame	2 80	Xà bông du Nil 0,08 à	0 50	Lampe basse décorée	2 50
Quart alum Réclame	0 20	Fume cigarette ami. R	0 30	Lampe basse Réclame	1 90
Seau p. cramb Réclame	1 95	Lecumier de cuim 0,75	1 00	Carafe cristal Réclame	2 4
Loto 48 cartes Réclame	1 00	Binh football bronze	20 00	Verre à pied cris bord R.	0 50
Jeu course Binh Récl.	1 95	Album p. c. p. 100 pl. R.	0 60	Binh Napoléon br. 2,00	2 50
Lion bronze Réclame	2 50	Porte journ laqué R.	1 50	Binh Napoléon biscuit	2 20
Etui cigarette cuir	1 80	Chaine montre 1,90 à	2 50	Barrette filette 2 thứ R.	0 10
Ống bóm con nít $60 à	1 10	Khuôn bánh in kiểu	0 03	Áo quan matelot có sọc	4 10
Val. cuir jaune 12$00 à	18 00	Vase coul. mạ đồng R.	0 75	Áo quan matelot nỉ	3 50
Hộp chữ in caout. Récl.	0 80	Vase chg nick. paysage	5 00	Áo quan filette broderie	2 70
Phau đ. mặt voyage R	0 20	Casquette drap	1 00	Khăn choàn velours	5 00
Mền nỉ trắng 2m.20x2,45	17 00	Nón rơm con nít	1 80	Khăn choàn laine trắng	3 50
Mền nỉ màu 2m.20x2,15	15 00	Mền gòn có bông	3 50	Carte postale 0,01,	0,03 0 05

Envoi contre remboursement à l'intérieur

Gởi mua món nào không vừa lòng, có trả lại, cũng vui lòng tiếp lấy

BAZAR GIAO YẾN lãnh nhuộm đồ hàng, bận cũ rồi, nhuộm inh đồ mới

Mandat quí khách có gởi cho B. Giao Yến, xin biên cho Phamvanhien lãnh.

Cũng còn nhiều món hàng khác, ít chỗ kể không đủ

Hộp thuốc xỉa aluminium mới lãnh kỳ tàu nầy 0$40 và 0$30, sực giá 0$35 và 0$25

A. DENHOLM

N° 36-38, Rue Lefèvre N° 36-38

SAIGON

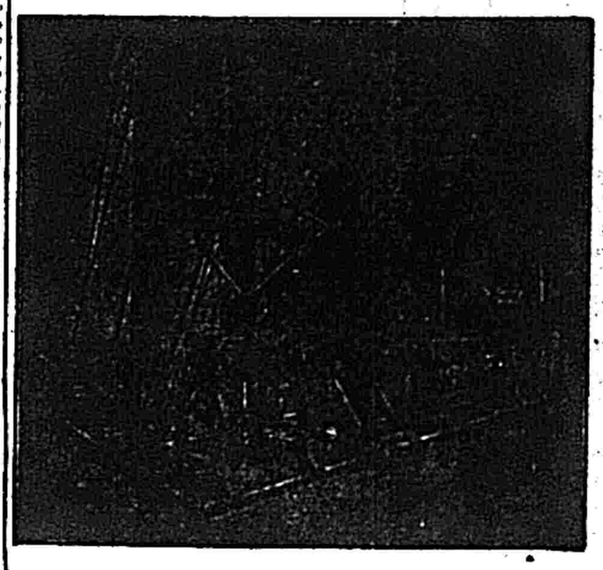

Chuyên mua vỉ việc máy hay lắm cũng

Đã chuyên môn nhà máy vỉ ta tốn cho đến bao nhiêu ở xứ Đông-Dương.

Quan hệ nhiều vỉ sự tin cậy mua máy nhiều bao nhiêu vững bấy lâu nay đã chứng minh

NGUYÊN GIÁN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY TRÂN EMERIE — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÔ-TEO NỒI SÔ-DE V. V GIÁ PHẢI CHẲNG

MUA MỘT LẦN MỚI BIẾT

Thật vậy. Muốn biết tiệm nào bán rẻ phải có mua một lần mới biết được. Chúng tôi chẳng hề dám khoe khoan, song chúng tôi dám hứa chắc rằng tiệm chúng tôi vẫn bán rẻ hơn các nơi mà cách tiếp đãi quí khách cũng hết tình niềm nở.

Tại tiệm chúng tôi có bán đồng hồ CARILLON WESTMINSTER đủ thứ đẹp lắm. Có bán máy hát xoán và kiểm, đủ kiểu, máy thật tốt, và có trữ đĩa hát cải lương nhiều bài bản. Cũng có trữ nón Casque hiệu «CÔNG GAULOIS» thật nhẹ thật khéo, và «FORME ANGLAISE» thật chắc thật bền, có những đồ bằng pha lê như bầu đựng nước, ly, vá đồ Aluminium tốt lắm. Chúng tôi lại có trữ bán các thứ đàn, bọng Huê kỳ, chưn cầm ti gạch, cao có, thấp cả, có hoa li da tây, có đồng hồ rẻ, đồng hồ tay, và trái quít, cam rất đáng giá mấy mươi bạc bỉ, nên có giấy bảo lãnh 5 năm.

Tiệm chúng tôi có làm Đại lý giày tây hiệu «ÔNG COP» là thứ giày của hãng *Richard* bán lúc trước, có áo sơ mi, cols, régates, mouds, vớ tơ vớ chỉ, đủ các thứ màu, lại có nhiều thứ áo Pardessus cao su và gabardine, đã chắc mà lại rẻ nữa.

Tiệm chúng tôi có bán xe máy hiệu C A P, là thứ xe thiên hạ ưa dùng hơn hết, vì nó chắc mà nhẹ, và giá mỗi cái có đặng thôi.

Chư tôn ở lục châu có dịp đến Saigon xin mời đến xem cửa hàng chúng tôi một lần cho biết, chúng tôi lấy làm hoan nghênh lắm. Và nếu muốn biết ở đâu bán rẻ xin cứ đến.

BAZAR PHAN-THANH-BIÊN

số 54 đường Viénot

giáp phố Chà bán vải ngan Chợmới Saigon

Cuộc xổ số

CỦA TƯƠNG TẾ HỘI NĂM 1925

Chiếu theo lời nghị số 1875 ngày (5 Juin của quan Nguyên Soái Nam kỳ bàn trị-sự các hội Tương-tế được tạo lập ra một cuộc xổ số hầu lấy tiền giúp các việc từ thiện.

Định giá mỗi số là *một đồng bạc*

CÁC SỐ TRÚNG

1 số trúng		10.000 $ 00	»	10.000 $00
1	»	4.000 00	»	4.000 00
2	»	2.000 00	»	4.000 00
8	»	1.000 00	»	8.000 00
10	»	500 00	»	5.000 00
50	»	100 00	»	5.000 00
80	»	50 00	»	4.000 00
200	»	20 00	»	4.000 00
352				44.000 $ 00

Định đến ngày 11 Novembre 1925 sẽ xổ tại dinh quan Đốc-lý Saigon.

Giấy số đã bán tại Saigon và lục tỉnh hôm nay. Vậy đồng lang tiếu ai muốn thử thời vận coi đó hay đen cũng nên mua mỗi người một vài tấm

ANCIENNE MAISON PHÚ-TOÀN

ĐỒNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM

LE-VAN-BEN

CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RA LỚN

— SAIGON —

(7-19 Rue Amiral Courbet (Halles Centrales)

Quảng cáo đồng bang

Kính cáo cùng đồng bang đặng rõ: Nhơn vì ông Trần quang Nghiêm mắc bận nhiều công việc nên đã sang *Lục tỉnh Khách-lầu* lại cho tôi là *Nguyễn-văn Ngọc* dit *Chín-Tăng* kể từ ngày 1er Aout 1925. Chúng tôi đã sửa sang phòng vị lại sạch sẽ tinh khiết sáng láng và mát mẻ lắm. Những bởi đầu đã sai khiến, quí khách sẽ được vui lòng chẳng sai.

Vậy xin kính mời lục châu quân-tử khi có dịp đến Saigon ghé lại *Lục Tỉnh khách lầu* tạm nghỉ, chúng tôi rất đội ơn vô cùng.

chủ nhơn

LỤC-TỈNH KHÁCH-LẦU
202 d'Espagne Saigon
kính thỉnh

Phạm-quang-Nghiêm

Commerçant Ômôn

Buôn bán hơn 10 năm rồi thật thà và rẻ hơn các nơi.

Làm Đại-lý hãng dầu lửa Asiatic

» Đại-lý hãng rượu Binh-tây.

» Đại-lý nhà thuốc tây Pharmacie Centrale.

» Đại-lý nhà bán hột xoàn J. Giuntoli.

Có trữ dầu sáng *Shell*, dầu lửa hiệu *con sò*, dầu nhớt hiệu M. C. C. đèn *TITO LANDI* ; đèn thắp dầu sáng có chạy dây như đèn điện ; hàng *Tàu*, hàng *Bắc* các thứ rượu Tây và đồ nữ trang đủ kiểu theo kiểm thời.

NAY KÍNH

Bánh Quốc-Nữ

Xin chớ lầm tưởng bánh Quốc-Nữ cũng như bánh bán của khách-trú xưa nay, bánh Quốc-Nữ là bánh làm rất tinh khiết lại có beurre, sữa bò, chocolat và vanille, ăn không khi nào phải bựng.

Vậy quí ông quí bà, khi có dịp đi đám cưới, tân gia, tân quan, hoặc kỵ giỗ chạp, xin nhớ mua vài đồng bạc bánh về hoặc mua hộp bánh nguyên, trước sau, sau đem ra đãi khách, thì rất đẹp mặt vô cùng.

Lại lúc đến kinh thành có việc, khi ra xin quí ông quí bà, nhớ mua ít nhiều về cho bà con, em cháu, ngõ giúp giùm cho công nghệ gái nhà Nam được mau tấn phát.

Có trữ bán tại nhà tôi, và tại tiệm bài hàng tây, hàng tàu, của chú tôi, là M. Nguyễn-khắc-Trương, ở đại lộ Bonnard số 22.

NGUYỄN-THỊ-THÂN
Propriétaire de la Fabrique de Biscuits Quốc-Nữ
18 Rue Larvytière
Saigon

COURS PRATIQUES de COMPTABILITÉ et de DACTYLOGRAPHIE

NGUYEN-VAN-MUI

10, Rue Martin des Pallières, 10

En face de la gare de Dakao

SAIGON

Nam-nghĩa-lợi dit Thai-son-quán

DENTISTE

ANNAM TRONG RĂNG

110, BOULEVARD BONNARD, 110

Chợmới Saigon

TRAN-LONG

TIỆM ĐÓNG GHẾ MÁY

BOTINIER

Réparation des Raquettes

Rue Turc n° 14

SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi ròng có một nghề làm ghế máy theo kiểu Hồng-kông, ghế dài, nghề đựng ghế ngồi, lớn có nhỏ có, đủ thước, đủ dạng rất khéo rất đẹp. Có sửa vợt máy, đồ đánh trái banh : giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi : vui lòng tiếp đãi

Trần Long, *Cần bạch*

Trần-quang-Xuân

158, rue d'Espagne Tại chợ mới Saigon

BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ :

Giày dép Bắc-kỳ

Đèn điện bỏ túi, và xách đi rọi.

Piles tại lò bên Tây mới gởi qua thật tốt.

Mền nỉ trắng và đồ thật lông trừu nhiều thứ.

Áo mưa caoutchou và gabardine đủ cỡ.

Khuôn đồ hình, đồng hồ, đồ aluminium.

Ghế Thonet và các đồ tạp hoá v.v..

Giày dép thì có tiệm đóng tại Hà-nội, còn đồ tây thì mua thẳng các lò bên Pháp quốc, nên bán giá nhẹ.

Tôi mới dựng nên một nhà ngủ rất phải cách vì là trước khi cất nhà đã có vẽ họa đồ đặng làm phòng ngủ, nên phòng vì mỗi căng mỗi phòng rộng lớn tinh khiết theo cách vệ sanh : giường mùng, ra, nệm, gối, bàn ghế mới tinh hảo, chỗ rửa mặt, phòng tắm, phòng tiêu đều có máy nước chạy.

Kính mời quí ông quí bà có dịp đến Saigon xin ghé lại TÂN-HÒA-KHÁCH-LẦU tại đường Boulevard Bonnard số 88-90 ngan gare xe điện khi chợ mới Saigon mà nghỉ thử một lần thì rõ lời tôi bố cáo đây chẳng sai.

Chủ Tân-hoà kính thỉnh LÊ-VAN-LỘC

Tiểu-thuyết

MỦI GƯƠM HIỆP-KHÁCH

Dịch-giả : NAM-KIỀU

HỒI THỨ XI

Thường Công-tử rủ bạn chơi hồ

(*Tiếp theo*)

« Khí giận xông lên ngút trời xanh ! Tâm-sự nầy mình biết mình ! Gan anh-hùng ! Quyết ra tay trả nợ bất-bình ! Như ta đây, há chịu tiếng hự-sanh ! Đất rộng trời cao một tấm tình ! Thân gia-đình ; thân xã-hội ; cái thân nầy há dễ xem khinh ! Ra tay buồm lái giữa biển mông-mênh ! ! ! »

« điệu ký Tây-giang-Nguyệt

Nân-Loan ca rồi, tra thanh gươm vào vỏ, bỗng nghe có tiếng gõ cửa, Nân-Loan lên tiếng hỏi : *ai ?* không thấy trả lời kế lại thấy gõ cửa lần nữa. Nân-Loan tức mình, cầm thanh kiếm vào tay, mở cửa phòng chạy ra, trông thấp-thoáng thấy bóng người, rồi lại biến đi không thấy nữa. Nân-Loan còn đang bàng hoàn, không biết ra sao, thì dưới giàn hoa bỗng thấy một người sừng-sững đứng đó. Nân-Loan cầm gươm sán lại, người ấy nhảy lên trên nóc nhà, Nân-Loan giận lắm, trỏ lên mắng rằng : mau-mau xuống đây ! chớ để ta phải rút thanh thần-kiếm ! — Người ấy cười nói : ngươi lúc ban ngày gặp ta thì tỏ ý quyến-luyến ta, mà sao bây giờ lại chực lấy gươm nạt ta ? — Nân-Loan nghe nói để ý nhìn rồi hỏi rằng : có phải ngươi là người ngồi ở trong ghe mà ta gặp đi chơi Tây-hồ buổi nay đây phải không ?

— Phải.

— Đêm khuya ngươi lần-mò lại đây chẳng hay *ngươi* có phải kẻ trộm chăng?

— Không phải thế ! Vì ta nghe đại-danh của ngươi nên lại chơi với ngươi đó !

— Nếu ngươi đã có lòng lại chơi, thì sao không xuống đây. Người ấy liền tự trên nóc nhà nhảy xuống, êm-lẹ như không. Nân-Loan dẫc vào thư-phòng, cùng nhau làm lễ. Đoạn Nân-Loan nói rằng : tráng-sĩ đã có lòng chiếu-cố đến tôi, xin cho biết rõ họ-tên cùng lai lịch. Người ấy bèn xưng họ-tên và đem lai-lịch kể cho Nân-Loan nghe. Nân-Loan nghe nói, trong lòng mừng-rỡ, nghĩ thầm rằng : người nầy đã có thủ-đoạn dường ấy tất là cứu đặng Tôn-Bội, câu nói của Tư-mã-Ngao Tiên sanh thật là ứng nghiệm. Liền đứng dậy nói rằng : Mã-huynh thật là người trượng-nghĩa, tôi có mắt mà không trông thấy, xin đại-huynh thứ tội cho

Mã-Tuấn nói : tôi là người hèn-hạ, ông anh có lòng quá yêu, sao lại nói những câu như vậy ?

— Ngày mai tôi có hẹn mấy người bạn đồng-chí lại chơi, vậy ý muốn mời đại-huynh nhơn tiện chiếu-cố đến cho vui có được không ? Mã-Tuấn nhận lời, đoạn cùng nhau từ biệt, rủn mình nhảy thót một cái, đã không biết rằng đi đâu, Nân-Loan đứng nhìn theo, lấm-tấc khen thầm

HỒI THỨ XIII

Anh-hùng dầu thấy bất bằng mà tha

Bữa sau Nân-Loan đang ngồi lại thư-phòng, thì thấy Trần-Lôi và Thường, Liễu hai người bước vào, kế lại thấy gia-đình vào báo : anh-em Chu-Thuận đã đến ! Nân-Loan cho mời vào. Hai người trước hết tạ Nân-Loan cái ơn đã cứu sống tánh-mạng cho mình, rồi sáu người cùng nhau thi-lễ ngồi xuống, chưa kịp nói câu chuyện gì, thì lại thấy người nhà vào báo rằng : phía ngoài có một người họ Mã đưa danh thiếp xin vào yết-kiến. Nân-Loan nghe báo, biết ngay là Mã Tuấn, liền nói cho bọn anh-em biết, rồi chạy ra nghênh-tiếp. Mã-Tuấn bước vào thư phòng, cùng mấy người kiến-lễ, rồi xưng rõ họ-tên. Đoạn Nân-Loan nói : anh-em mình không mấy khi được gặp mặt đông-đủ như bữa nay, vậy tôi muốn lạy tạ trời-đất rồi cùng anh em kết nghĩa tương-giao anh em nghĩ thế nào ? Mọi người đều vui vẻ nhận lời. Nân Loan liền sai người nhà bày hương-án, viết tên chín người cùng nhau kết nghĩa.

1 — Nân-Loan, tên chữ là Công-Phượng, quê ở Lạc dương ;

2 — Chu-Thuận, tên chữ là Vĩ-Nhiên quê ở Sơn-đông ;

3 — Mã-Tuấn, tên chữ là Tử-Xương quê ở Hàng-châu ;

4 — Bảo-Cương, tên chữ là Tử-Anh quê ở Bắc-Trực-lệ.

5 — Trần-Lôi, tên chữ là Nghê-Hà, quê ở Sơn-đông ;

6 — Thường-Nhượng, tên chữ là Viên-Tiên, quê ở Hàng-châu.

7 — Chu-Long, tên chữ là Kiệt-Nhiên quê ở Sơn-Đông ;

8 — Liễu-Tự, tên chữ là Quí-Chí, quê ở Hàng-châu ;

9 — Tôn-Bội, tên chữ là Ngọc-Hoàn, quê ở Khai-phong.

Đoạn cùng nhau lạy tạ trời-đất, rồi theo thứ tự ngồi xuống. Nân-Loan sai người nhà dọn rượu. Rượu được nửa chừng, mọi người thấy Nân-Loan nét mặt có vẻ không vui, bèn hỏi coi duyên-cớ ra sao, thì Nân Loan nói : ngày nay anh-em mình hiệp nhau ở đây, hết thảy vui vẻ, chỉ có Tôn-Bội và Bảo-Cương hai người không biết sống-chết thế nào, nên tôi lấy làm buồn lắm ! Nói xong, nước mắt chảy xuống ròng-ròng. Mã-Tuấn nói : chắc rồi cũng có lúc gặp nhau, can chi phải lo buồn làm vậy ?

— Bảo-Cương đi Hồ-Quảng, cái kỳ hạn trong ba bốn tháng, còn có thể nói gặp nhau sum-hiệp được, chớ như Tôn-Bội thì thâu gởi miệng hùm, sống chết biết ngày nào mà chắc được.

(*Còn nữa*).

NHỊ-THIÊN-DƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38. — CHOLON

Dây thép nói số 638 — Đánh dây thép chữ đề: Nhị-Thiên-Đường, Cholon

CÓ BÁN CÁC THỨ THUỐC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN [illegible] SẴN SAU NÀY

PHỤ-QUẾ-BÁT-VỊ-HUỜN

Phàm con người mà thủy hỏa hòa bình thì ít hay sanh bịnh.

Bởi vậy cho nên phải dùng lục-vị là đỗ nhuận thủy Phụ-quế là vật bổ hỏa mà điều bổ chơn dương.

Vì cái máy sanh huợt đều do nơi trong hỏa, ở trong hai trái thận một điểm chơn dương gọi là mạng môn, tức là chỗ tướng hỏa ở mà gìn giữ lấy mạng người; cho nên người mà sanh yểu sống lâu, chết yểu, hoặc có thai cũng không đều do nơi mạng hỏa.

Thuốc nầy bổi bổ thân mạng, chơn dương, giúp hỏa trợ tỷ, tiêu tánh âm tà, thông trị chơn dương.

Những kẻ tinh huyết khô khan thường hay đau lưng mỏi cẳng, hoặc kém thủy mà sanh đàm rồi hóa ra chứng ho, hoặc nhức đầu xây xẩm, lỗ tai lùng bùng, chiêm bao di-tình, khô cổ ráo lưỡi, đau nóu nhức răng, xanh xao vàng vọt, hoặc thân dưới ngứa ngấm sanh ra ghẻ chốc vân vân, các chứng thảy đều dùng được.

Mỗi lần uống bốn chỉ, nống với nước muối mãng mằng.

Kị ăn cải trắng và những đồ lạnh lẻo ngưng trệ.

Chư tôn có mua thì hãy nhìn cái nhãn hiệu ông Phật mập của tiệm Nhị-Thiên-Đường thì khỏi lầm đồ giả.

Mỗi hộp giá là . . . 0$35

ĐỊNH KHẨU LÝ-TRUNG-HOÀN

Thuốc hườn nầy chuyên trị nam phụ lão ấu, hàng trệ hỏa bất sanh, thổ dương hư khí nhược; hay đau xốc bông, trạo trực muốn mửa, tạng phủ bất điều ăn uống không tiêu; bịnh hậu khiếm bổ, mạng môn hỏa suy; tỳ hư vị yếu, đau bụng ỉa chảy; ăn uống chẳng ngon, hình thể mỏi mệt; ban đêm hay ho, ban ngày đàm nhiều; hoặc ăn uống quá độ mà sanh bịnh trúng hàng; hoặc ăn đồ lạnh lẻo sống sít, ngưng trệ, rồi bất mửa; hoặc cảm hàng tay chơn rung rẩy; hoặc nguơn khí bất điều, tinh-thần suy kém, v. v.... thảy đều trị được.

Phải dùng nước gừng lùi mà uống với thuốc.

Nói tóm một lời là thuốc hườn nầy có tài ôn trung phò dương; hễ uống nó được thường thì nguơn-khí điều hòa, tinh thần bội trương.

Bổn đường đã gắn công tìm kiếm các thứ dược-liệu cho thiệt tốt thiệt hay phối hiệp lại mà chế ra thứ thuốc hườn nầy, thiệt là công hiệu như thần, bá phát bá trúng.

Chư tôn có mua thì xin phải nhìn cho kỹ cái nhãn hiệu ông PHẬT kẻo lầm đồ giả.

THANH-TÂM NGƯU-HOÀNG-HƯỜN

Thuốc nầy chủ trị nam phụ lão ấu, thần linh mê sảng đàm chặn hoặc trúng phong trúng khí bất tỉnh nhơn sự, ngậm miệng cắn răng, con mắt lác lưng, tay chưn quíu rút, trúng thử phát nhiệt, ác khí xông nhâm phát cuồn nhảy nhót, giựt tay giựt chưn; nhiều nhảo ho hen, long ác nhức đầu; xây xẩm tối mắt, nhức nhối cả mình; hoặc bị sơn phong chướng khí, đau thất ruột gan; phong đàm ngăn trệ, khí huết chẳng thông; thần hồn phách ám, năm ngủ chẳng yên v. v... Nhứt thiết các chứng bịnh nguy cấp phải dùng thuốc nầy; ấy là một thứ thuốc khởi tử hồi sanh, phá nguy cứu cấp, công hiệu như thần.

Hễ uống nó vào thì thanh tâm trừ đàm, đã thông cửu khiếu lại tiêu trừ các dịch tức khắc an nhiên.

Chỉ như con nít mà bịnh kinh phong, cảm mạo phát nhiệt, sanh bịnh dạ-đề, khô khô ọc sữa, tích trệ đau bụng thảy đều dùng được.

Người lớn mỗi lần phải uống một hườn, như bịnh đau lâu phải uống gia bội; nống với nước gừng.

Con nít phải uống nửa hườn, nấu lá bạo-hà lấy nước cho uống với thuốc, hoặc hòa với sữa mà cho uống, hoặc thoa nơi núm vú mà cho nó bú, hiệu nghiệm như thần.

Phương thuốc nầy từ được Tổ truyền đến nay, bổn đường hằng gia tâm nghiên cứu rồi chọn những thượng phẩm dược liệu tuân y theo phép chế ra mà làm hườn; uống chừng nào hay chừng nấy.

Kị ăn cá và rau cỏ sống sít lạnh lẻo và uống kị đồ bằng sắt.

Đờn-bà có thai chẳng nên dùng

GIÁ

Hộp gồm 4 hườn.	.	1$00
» 2 »	. .	0 50
Hộp cây 4 »	. .	1 40
» 2 »	. .	0 70

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG TIÊU-THỰC-HOÀN

Chuyên trị nhứt thiết các chứng bịnh thuộc về bao tử, ăn không tiêu, hoặc ăn đồ sanh lảnh rất nhiều, sanh ra bịnh no hơi, tích-tụ, bần thần, đau bụng, lâu ngày làm cho thân thể gầy mòn yếu đuối, ăn uống không biết mùi. Uống thuốc nầy dần dần khai vị tấn thực, trở nên tinh-thần khoái sảng, khí huyết điều hòa, thật là một phương thuốc chi bửu có danh trong thiên hạ.

CÁCH DÙNG

Dùng với nước trà;
Mỗi ngày uống 2 lần;
Mỗi lần uống 2 hoàn;
Uống trước bữa ăn 15 phút đồng hồ.

Giá mỗi hộp 10 hườn là: 0$50

AN-THAI-HƯỜN

Thường người đàn bà có thai khí-huyết suy yếu, không thể giúp dưỡng thai nhi, thì hay sanh ra bịnh ụa, nhợn, (ác-trở) chóng mặt, bần thần, hễ nhẹ thì làm ra chứng tiểu sản, lạc sản, ấy cũng bởi khí huyết suy nhược vị khí chẳng hòa, làm cho thai nhi không an mà phải sanh những chứng bịnh hiểm nghèo, thậm chí không phương điều trị.

Bổn Đường nghiên cứu ra hoàn thuốc an thai nầy, cứu những bịnh kể trước đó xưa nay rất nhiều. Vậy những người đàn bà có thai nên phòng bị khi mới có các chứng kể trên đây, cho khỏi lỡi đạo hóa sanh của trời đất, và dùng thuốc nầy trước khi có thì không lo đến chi bất trắc.

Cách dùng.— Mỗi lần uống 1 hoàn, sau khi 2 bửa ăn, uống với nước trà. Giá mỗi hộp 2 hườn là. . . 0$30

BẠCH TRƯỢC-CAO

Thuốc nầy để trị các chứng bịnh lậu; hoặc đái gắt, lậu mủ, hoặc trắng, hoặc vàng, hoặc lậu ký, lậu huyết chảy ra dầm dề, cứ theo phép mà dùng thì hết lại trừ dặng các chứng bịnh độc.

Trị bạch đái hạ rất thần hiệu.— Kị thai.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống ba lần, mỗi lần nống chừng 1 muỗng uống cà-phê. Ở ăn đồ chiên xào, cay nồng nầy, rượu cũng không nên uống.

Mỗi hộp giá là. . . 0$60

Thiệt-nghiệp-xưởng

F. NAM

Đường Pellerin môn bài số 142-144

SAIGON

Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tô sắt đủ kiểu.

Rèn sắt bông và các thứ kim khí rất huê lệ.

Sửa sang và đủ các thứ khí giới.

CHUYÊN NGHỀ — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vân vân, dùng máy điện dội mài thật bén. — *Soudure Autogène.*

Rèn các đồ phụ tùng theo kiểu vở tâm thường và đúng chữ.

RÈN GIƯỜNG SẮT VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HUÊ-VIÊN LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Cửa ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt đủ kiểu để rào mả.

Làm kiểu huê-mỹ và kiểu thường. Ổ khóa và chìa khóa thiệt chắc.

Có làm đồ thau-lói (paratonnerre) [illegible] và sửa máy móc xe-hơi, xe máy nơi.

Làm đồ gởi đi Lục-tỉnh

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

Tiểu Thuyết

« DUYÊN PHẬN LỠ LÀNG »

Tôi có gởi bán ở các gare xe điện từ Chợ-lớn tới Bà-chiểu và nhà bán sách Lê-Mai. Như ở lục tỉnh ai có mua sỉ và mua lẻ, xin viết thơ cho M. Đoàn-văn-Hai, Nhựt-Tân-Báo.

HÔTEL D' ANANM

Nam-Việc Khách-Lầu

N° 72 à 80 Boulevard Charner et Annexe

N° 9 à 15 Rue Carabelli

Saigon

Phòng ngủ ở dưới đất cùng trên lầu, rộng mát, sạch sẽ lắm rất cận tiện cho Quí Khách có việc đi Saigon cùng đi chơi.

HUỲNH-HUỆ KÝ,
chủ nhơn

Xin ghé mắt ! ! !

TÁI PHÁT KHÁCH-LẦU
CỦA M. TRẦN-XÃO dit KHÁ

Kính cùng quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô cùng lục châu quân-tử đặng rõ:

Bấy lâu nay tôi chân nghề sự chế khen thể cảnh của khách lầu, nên nay tôi chẳng nệ hao tốn rằng sức lập một cái phòng ngủ hiệu « TÁI-PHÁT KHÁCH-LẦU » ở tại đường Tổng-đốc-Phương môn bài 44 và 46 Cholon. Phòng vì rất thanh-khiết lại sáng-sủa, và mát-mẻ lắm; tiếng phòng tôi tinh rất nhẹ hơn các nơi, cùng trẻ sai vặt thoy đều đề khiến, quí-khách nghỉ nơi phòng đều đặng vừa ý.

Quí-chức thừa dịp đến Cholon xin ghé tại « Tái-Phát Khách-Lầu » tạm ngủ thì sao sao quí-chức cũng đặng vui lòng, đã ở gần gare xe-lửa Cholon-Mytho cũng là bến xe-hơi đi các nơi, tiện bề cho quí chức.

Tôi cũng có lành may đồ y phục theo kiểu Langsa và Annam đủ kiểu, lại có bán hàng Tàu, và hàng Bắc tốt nhứt hạng, và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời rất khéo. Trừ những hiệu xe thiệt tốt là hiệu ALCYON, R. P. F., R. F. D. HIRONDELLE, BÉCÊ SPORT, G. A. F., DIAMANT, BROCHET, SPHINX, và có nhiều hiệu khác giá chừng 40$00. Lại có tiệm bán theo Epicerie, Mercerie và có bán rượu tây, bán lẻ theo consommation.

Có xe hơi hiệu de Dion Bouton 10 ngựa mới, kiểu kiểm thời năm 1925. Thừa để cho quí khách du lịch cho dễ.

Vậy xin mời quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô, thừa lúc rảnh việc xin dời gót ngọc đến tiệm tôi, thì tôi hết lòng hoan nghênh thâm trọng.

Nay kính bạch,
Chủ nhơn: TRẦN-XÃO dit KHÁ

It được vậy ! !

TIỆM NAM-CHÂU KHÁCH-LẦU ở tại đường A-MI-RANH CUỘC-BÈ Saigon là nơi rất xứng đáng cho quí khách ở lục châu đến nghỉ. Mỗi mỗi đều thanh-khiết phòng thơ rộng rãi cho mướn tính giá rẻ lắm. Nước tắm không hết.

Boy sốt sắn dễ sai biểu.

Chủ khoan-hòa sẵn lòng giúp qui khách trong mọi đều sở cần.

Thiệt vậy. Quí vị đến nghỉ tiệm NAM-CHÂU đều được như ý cả.

LÂM-VĂN

ĐÈN LÒA KIỂU MỚI

THÁP BẰNG DẦU LỬA

Đèn treo, đèn đứng, đèn treo
Bán tại tiệm
TRẦN-QUANG-NGHIỆM
226, đường d'Espagne Saigon

Thay cũ đổi mới

Kính cùng lục-châu quân-tử, xin giới đồn: bao đặng rõ. Bấy lâu công ơn đặng-bao ra ơn chiếu cố, trong nghĩa thâm giao, nên mấy nhà khách-sạng đến mướn từ đến ngày nay đặng hồi vững, của thấy tên tuổi trong thương trường, thiệt là chẳng tôi hết lòng tận cảm quí khách.

Vì tánh quyền thời cùng lẽ cùng nặng nên chi phần đông trong, quí khách đều muốn đến khách sạng của chúng tôi. Rồi cố ý cho nên số phòng càng ngày xem thành ra ít, thế nên bởi đáp quí khách cho vừa lòng.

Vậy mấy khách sạng của chúng tôi hiện là:

1° Hòa-Thành Khách-Sạng ở đường Catinat-Grimaud số 21 và 23;

2° Hòa-Trung-Khách-Sạng ở đường Admiral Roze số 101 và 103;

3° Hòa-Hưng-Thành Khách-Lầu ở đường Amiral Roze số 18 và 20, đều mở thêm rộng nhà ngủ cả, ngõ hầu khiến phụ tâm lòng hoài cố cần quí khách trong lục-châu.

Mấy tiệm đều ở gần xe lửa Saigon-Mytho, Khách-hàng, chúng tôi sẽ hết lòng tiếp rước cho vừa ý đồng bào.

Nay kính
Quảng-Đỷ. M. Hiệp

Tiệm thợ Bạc

NGUYỄN-VĂN-THƠM
Bijoutier, successeur Maison ex Nguyễn-văn-Giáo
N° 13 rue Sabourdin Saigon.

Kính cáo cho quí ông quí bà rõ: Nguyên tiệm nầy trước của Nguyễn-văn-Giáo, đã qua phần rồi. Nay tôi là Nguyễn-văn-Thơm là em kế nghiệp cũng làm đồ nữ-trang theo kiểu kiểm thời, những là: trâm, chuyền, xiềng, chuỗi, bông tai, nhẫn áo, vòng đeo, kiềng, neo bông, neo đeo, đồng chiếc v... v... Đồ thứ theo kiểm thời cũng như ngày trước vậy.

Xin quí ông quí bà, muốn đóng món chi xin đến gót đến tiệm tôi, hay là viết thơ mà gởi cho bổn hiệu, thì tôi cũng hết lòng theo ý quí ông quí bà đặng mình chỉ thì tôi cũng nết lòng cẩn thận mà gởi đến cho quí ông quí bà dùng.

Kính cáo NGUYỄN-VĂN-THƠM
Bijoutier ở, rue Sabourdin SAIGON

FABRIQUE DE CASQUE FANTAISIE

Vente en gros et en détail

GRAVURE sur MÉTAUX et MARBR

—:—

TIỆM LÀM NÓN ĐỦ CÁC THỨ

Bán sỉ và bán lẻ

Khắc các thứ con dấu bằng đồng, bằng đồng và bằng đá cẩm thạch

TRẦN-DUY-BÌNH
42, Boulevard Charner :: SAIGON

Duy-Xuân ẩn quán

Tại đầu cầu sắt Sadec

Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách, bằng chữ Langsa và quốc-ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ về việc mua bán, các thứ danh thiếp, bao thơ, thiếp tang thiếp mời đám cưới v... v...

Có bán đủ các thứ giấy, viết, mực, bao thơ, ngòi viết, thước gạch, gôm, viết chì và đủ thứ sách vở cho học trò các trường dùng.

Mỗi món đều bán rẻ hơn các nhà in khác.

Duy-Xuân ẩn-quán,
kính mời.

XƯỞNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CẨN CỬA

M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA

[illegible] LUTHIÊU (THUDAUMOT) [illegible]

TIỆM NGÀNH CÓ TRỮ ĐỦ MÓN

1° Tại Mytho đường mé sông, nơi bến đò và xe-hơi; 2° Tại Cầnthơ đường mé sông, ngay cửa tàu cho khách-trú; 3° Tại Trànvinh đường cái, ngay Tòa-bố; 4° Tại Rạchgiá đường mé sông, nơi bến đò.

Xưởng nầy có đóng sẵn đủ thứ bàn, ghế, tủ, võng, đều đóng toàn cẩm lanh mặc như: Trắc, Cẩm-lai và Gõ mà chế tạo nhiều kiểu khéo lắm, thông thiệt là tinh-xảo, không hề giá-dối. Bấy lâu danh tiếng, được chư quí vị hảo gia khen ngợi vì cự kỹ-công chắc-chắn rất vẻ tinh.

Khi nào quí khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẽ [illegible] và hết lòng.

Mandat và dây thép xin đề: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Lutheu.

H. Humbert

78, Boulevard Bonnard

Bijoux FIX

ĐỒNG-HỒ HIỆU JAPY

Đồng-hồ treo vách từ 42 tới 50 quan.

Đồng-hồ Régulateurs đủ kiểu từ 270 tới 450 quan.

Đồng-hồ Carillons Wesminster từ 700 tới 1.000 quan.

Đồng-hồ rẻ từ 20 tới 60 quan.

Đồng-hồ treo thứ nhỏ khéo lắm từ 0 60 tới 300 quan.

Đồng-hồ lắc qua lắc lại từ 300 tới 400 quan.

Đồng hồ trái quít hiệu = Lip, Japy, Saint Cyr, Merveilleuse, Uti, vỏ bằng sắt, bằng bạc và bằng vàng từ 27 tới 800 quan.

Đồ bằng vàng, đồ để tập thể-thao, đồ để chung diện trong nhà.

Tiệm đóng xe

Sửa xe và bán đồ phụ tùng.

đường Luro môn bài 99 và 101 (Đất-hộ) Saigon

TRẦN-VĂN-HIỆP, chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ: Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bánh, xe kiểu, xe kéo, và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn; có bán đủ xe đủ kiểu, bánh xe cao-su bằng cây giá tự bên tây chở lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiểu đàn tây, đồ bắt kế xe chiếc và xe song mã bằng da tây rất khéo và chắc, có bán yên ngồi, chuông đạp hai tiền, bình để thắp đèn khí đá theo xe Sơn xe. — và sửa xe.

Cũi xin quí khách có ấp đến Đất-Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi công phước của tôi làm, sau có cần đóng món chi đa thiểu mua giúp làm ơn, thì tôi rất cám ơn hạ cố. Còn như quí khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm mẫu chi cũng giá cả tôi hồi thăm mẫu đáp.

Chủ nhơn cẩn khải.

TÂN TÀN HIỆP THÀNH

Ở tại đường Vienot số 60 ngan chợ Saigon mới

HUỲNH-VĂN-NHUNG, kế-nghiệp

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ống ăn trầu có chưng bằng đồng xi nikên (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lập tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHUNG, cẩn-bạch.